

[Thiru C. N. Annadurai]

[1967 ஜூலை 13]

Complete normalcy prevails in the Madras City and especially in the Park Town area since the elections. But I know that properties have been damaged, especially the car in which Dr. Hande was going on the election day and the previous days. They ought to have complained to the Police at that time. I would request Dr. Hande to give me specific information as to the name of the police station where complaints were given and who was sent to the police station to give the complaint because it is stated that no complaint has been received. I have stated what is the version that is given to me though I am fully aware of the harassment that was done. But now I would request Dr. Hande since there is normalcy, not to pursue the matter but inform me privately and individually the name of the police station where these complaints were given and who was the police officer who did not register or receive the complaints. I do not think that pursuing the matter further will be of any benefit.

DR. H. V. HANDE: Sir, with the permission of the House I want to raise one point. I think on 7th July 1967 in Thana Street, one Wicor Bakery was stoned and completely damaged. A complaint has been registered with the local police station. I do not know the exact police station. Since this kind of incident has taken place even on the 7th July, I request the Hon. Chief Minister to look into this matter.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Sir, if the hon. Member can give a specific instance of this kind to me, I will make enquiries.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மற்றொரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தன்னுடைய இடத்தில் இல்லாததால், அந்தத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

5. 1967-68-ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

(அ) கோரிக்கை எண் XXXIV—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் XXXIV—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,27,09,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அச்சுத் தில் நடந்துவரும் ஒழுங்குகளைத் தடுக்கும் முறையில் உடனடியாக ஓர் விசாரணைக் குழு அமைப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXXIV—எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,27,09,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1967 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1967-68-ம் ஆண்டில் இந்தத் துறை ஆற்றியுள்ள பணிகளைக் குறித்த ஆய்வுரை ஒன்று பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். எனினும், பொதுவான சில கொள்கைக் கூறுகளையும் இந்த ஆண்டிலே எய்திய சில சாதனைகளையும் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அரசின் பணிகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளதன் விளைவாகவும், இம்மாநிலத் திலே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக நிலவி வருவதாலும் அரசு அச்சுப் பணிகள் மிக விரிவடைந்துள்ளன. இவ்வாறு பெருகி வளர்ந்துள்ள பொறுப்புக்களைச் சமாளிப்பதற்காக அச்சு அமைப்பினை விரிவுபடுத்துவதும், வேண்டிய அச்சுப் பொறிகளை அமைப்பதும் இன்றியமையாததாயிற்று. அரசு அச்சுத்திலே சற்றேறக்குறைய 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். எனவே, இரண்டு முறை வேலை (Shift) போட்டு வேலை செய்த போதிலும், பேரவை நிர்வாகத் திறனை உறுதிப்படுத்துவது கடினமாய் உள்ளது. அரசு அச்சுங்களைப் பெருக்க வேண்டும் ; அதே நேரத்தில் அவற்றைப் பரவலாக அமைக்க வேண்டும் என்ற இரண்டு நோக்கங்களையும் எய்தும் வகையில் தக்க இடங்களில் வட்டார அச்சுங்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதை அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டது. இத் திட்டத்தின்படி முறைப்படுத்தப்பட்ட படிவங்கள் போன்று அதிகம் அச்சுடிக வேண்டிய வேலைகளுக்கு ஈடுகொடுப்பதற்காகத் தன்னிறைவு உள்ள திறமைவாய்ந்த அமைப்பாகச் செயல்படுவதற்காவும், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள மாவட்டங்களின் அச்சுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் வட்டார அச்சுங்களை வளர்க்கக் கருதியுள்ளது. இத்தகைய வட்டார அச்சுக் முதன் முதலாகத் திருச்சிராப்பள்ளியில் 1965 மார்ச் 20-ல் தொடங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் சேலத்திலே 1966 மார்ச் 19-லும், விருத்தாசலத்திலே 1966 ஆகஸ்டு 17-லும் வட்டார அச்சுங்கள் நிறுவப் பட்டன. புதுக்கோட்டையிலும், சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலையிலும், உயர்நீதி மன்றக் கட்டடங்களிலும் உள்ள கிளை அச்சுங்களில் வேலையளவு தொடர்ந்து உயர்ந்துகொண்டே வந்துள்ளது.

அச்சுங்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்திவிட்டால்மட்டும் அச்சுத்தின் திறன் வளர்ந்துவிடும் என்றோ, இதில் நடைபெறும் பணி பெருகிவிடும் என்றோ கூறிவிட முடியாது. தேய்ந்துபோன பழைய அச்சுப் பொறிகளுக்குப் பதிலாக, நவீன அச்சுப் பொறிகளை அமைத்தாக வேண்டும். வேண்டிய பல கருவிகளை வாங்கியாக வேண்டும். 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 11 லட்சம் மதிப்புள்ள பொறிகள் விலக்கு வாங்கப்பட்டு அரசுத் தலைமை அச்சுத்திலும் கிளை அச்சுங்களிலும் நிறுவப்பட்டன.

1967 பிப்ரவரித் திங்களில் நடந்த பொதுத் தேர்தல் குறித்து பெருத்த அச்சு வேலைகளை உரிய காலத்தில் அரசு அச்சுக் வெற்றிகரமாகச் செய்து கொடுத்தது குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு கூறாகும்.

பாட புத்தகங்களை அரசே வெளியிடுவது என்ற கொள்கை காரணமாக அரசு அச்சுத்தில் வேலைப்பளு மிகவும் அதிகரித்துவிட்டது. எனவே, பாட புத்தகங்களை அரசு அச்சிடுவதற்கென்று தனிப்பட்ட கிளை அச்சுக் ஒன்று மவுண்ட் சாலையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அரசு அச்சுத்தில் 1963-64-ம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை 57.75 லட்சமாக இருக்க, 1965-66-ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை 73.27 லட்சமாக உயர்ந்தது.

அரசு அச்சுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிலைமையை வாய்ப்பாக அமைய வேண்டியதன் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்துள்ளது. அச்சுத் தொழிலாளர்கள் முன்னரே அனுபவித்து வரும் சில வசதிகளுடன்கூட, இந்த ஆண்டிலே புதிய சில வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. நச்சுக் காற்றினால் பாதிக்கப்படக்கூடிய தொழிலாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் கால் லிடர் பாலும், பல விட்டமின் அடங்கிய மாத்திரைகளும் கொடுக்கப

[டாக்டர். (திருமதி). சத்தியவாணிமுத்து] [1967 ஜூலை 13]

படுகின்றன. பன்ரொட்டியும் தேநீரும் இலவசமாக வழங்குவது திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், விருத்தாசலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டார அச்சுக்களில் பண்புரியும் தொழிலாளர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழக அரசு அச்சுத் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தகுதியான தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு ஈமக்கடன் செலவிற்காக ரூ. 50 வரையில் கருணைக் கொடை வழங்கவும், எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை நெறியாளர் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். உலோகத்தை உருக்கும் பிரிவுகளிலும், தொடர்பான ஏனையப் பிரிவுகளிலும் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குக் காப்பு முகஸூடிகளும் கெட்டித் தோல் காலணிகளும் வழங்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசு அச்சுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தமிழ்நாடு குடும்ப ஓய்வூதிய விதிகளின் நலன்களை 1960 ஜூலை 1-ந் தேதி முதற்கொண்டு விரிவுபடுத்தியது குறிப்பிடத்தக்க சூன்றாகும்.

அரசு அச்சுத்துறையின் எழுதுபொருள் பிரிவு பல்வேறு அச்சுத்துறையின் தேவைகளையும், பல்வேறு கழகம்போன்ற ஓரளவு அரசுச் சார்புள்ள சில நிறுவனங்களின் தேவைகளையும் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. இப் பிரிவிலிருந்து 1963-64-ல் ரூ. 91.47 லட்சம் மதிப்புள்ள எழுதுபொருள்கள் வழங்கப்பட்டிருக்க, 1965-66-ல் ரூ. 109.53 லட்சம் மதிப்புள்ள எழுதுபொருள்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறையின் வேலை நிர்வாக நிறுவன அன்றாடப் பணியுடன் நீக்கமறப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அச்சுத் தொழிலாளர்களின் உளமாந்த கூட்டுறவுடன் இந்தத் துறை அனைவருக்கும் மன நிறைவு அளிக்கும் வகையில் திறமையுடன் பணியாற்றும் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடு எதுவும் இல்லை. இம் மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென இம் மன்றத்தை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு எ. பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, எனது பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் பேசும்போது, துர்ப்பாக்கிய வசமாக கசப்பான சில நிலைகளை, கடமை உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட்டுத் தான் சொல்லுகிறேன் என்பதை இந்த ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை. டாக்டராக இருக்கும் அமைச்சரவர்கள், இந்தப் பொல்லாத நோய்க்குச் சரியான மருந்து கண்டு நிலைமையைத் திருத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்லுகிறேன். ஒழுங்குகளை, முறைகேடுகள், குற்றங் குறைகள் ஏராளமாக நடக்கும் இடமாக கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு விரோத மனோபாவம் கொண்டு செயல்படும் டைரக்டரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் நடத்தும் தர்பாரைக் காண்பது எங்கும் அரிதாகும். விவரங்களுக்குப் பின்னால் வருகிறேன்.

(திரு. பெ. மலைச்சாமி தலைமை.)

பிராந்திய அச்சுக்கூடங்களும், கிளைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கத்திற்கு அவை பயன்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. அங்கே உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு அவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இன்றைக்கு அவை, சென்னையிலிருந்து வேண்டாதவர்களை ட்ரான்ஸ்பர் செய்து, விரோத மனப்பான்மையுடன் பழிவாங்கும் பணிக்குத்தான் பெரும்பாலும் அவை உபயோகிக்கப்படுகின்றன. திருச்சியில் வைத்ததின் நோக்கம் என்ன, புதுக்கோட்டையில் இருக்கும் போது? விருத்தாசலத்தில் ஒரு கிளை துவக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன? இடெல்லாம் பழைய கதை சென்று போன அமைச்சர்களைக் கேட்க வேண்டியவைகள். அங்கேயிருக்கும் நிலைகளைப் பார்த்தால், விவரங்களுக்குப் போனால், ஒழுங்குகளை, கேடுகள், தவறுகள், விதிமுறைகளுக்கு உட்பாடில், நடைமுறைகள் இருப்பது தெரியவரும். நான் சொல்லும் விஷயங்களை ஆதாரப் பூர்வமாகத்தான், தஸ்தாவேஜுகளோடுதான் சொல்லுகிறேன். பொதுப்பெயராகப் பேசினிடுப் போக விரும்பவில்லை. ட்ரான்ஸ்பர் சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, என்னிடம் ஒரே தேதியில்,

1967 ஜூலை 13]

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

ஒரே நம்பரில் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 18-ம் தேதியில் பி. ஆர். 51930/61 என்ற ஆர்டரில் ட்ரான்ஸ்பர் போட்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கு “கெனட் பி கம்பளை” என்று சொல்லப் பட்டதோ, அவருடைய பெயர் பட்டியலில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கே ட்ரான்ஸ்பர் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே தேதி, ஒரே நம்பர். யார் ஒருவர் ஆறு மாதத்திற்கு முன் ட்ரான்ஸ்பர் ஆகி சென்னையில் வேலை பார்க்கிறாரோ, அவருக்கு “கெனட் பி கம்பளை” என்று உத்தரவு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு சர்க்கார் அலுவலகத்தில் நடக்குமா? இதுவும் ஒரு சர்க்கார் துறைதானா என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் 40 பேர்களுக்கு மாற்றலாகியிருக்கிறது. “ரிலீவரஸ்” இல்லாமல் வேலை பார்க்கிறார்கள். அடுத்து நேரத்தை வீணாக்காமல் சில விவரங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன், வேலை அளிப்பதுபற்றி. “அப்பாயிண்ட்மென்டு கள்” எவ்வளவு தவறாகவும், அலட்சியமாகவும் செய்யப்படுகிறது என்ப தற்கு நான் பெயர்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, அதிகாரிகள் பெயர் களையும், சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்களின் பெயர்களையும் கூறி அவர்களைச் சங்கடங்களுக்கு ஆளாக்க விரும்பவில்லை, ஏற்கெனவே கீழிருந்து “புரொமோஷன்” ஆகிய ஒருவரை வேண்டுமென்று “ரிலீவ்” செய்து விட்டு வெள்ளைச்சீட்டின், மூலம் வெளியார் ஒருவரை, 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 4-ம் தேதியில், வேறொருவரை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள், நரேஷ்குமார் என்று பெயர்.

அடுத்து கேஷுவல் லீவ். 12 நாட்கள் எடுக்கலாம் என்று சட்டம். 23½ நாட்கள் லீவ் எடுத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். 4 மாதத்திலே 23½ நாட்கள் எடுத்தவர்கள். இன்னும் பாக்கி மாதங்களில் 50 நாட்கள்—100 நாட்கள் எடுப்பார்கள், பேரலிநுக்கிறது. 19½ நாட்கள் எடுத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். “ஆப்ஷனல் லீவ்” மூன்று நாட்கள் எடுக்கலாம். ஆனால் 5 நாட்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களை “ரிகார்டுகளை சீஸ்” பண்ணினால் தெரியும். “ஆப்ஸென்ட்” போட்டவர்களை “பிரெசன்ட்” போட்டு மேலும் “ஓவர் டைம்” வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 40 நாட்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தேர்தல் வேலைகள் செய்தவர்கள் முழுச் சம்பளம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவற்றிற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. சலுகை பெற்ற ஒரு சிறு கூட்டம், மேலே இருக்கக்கூடிய உயர்தர அதிகாரியின் சலுகையின்கீழ், அச்சகத்தில் வேலை செய்யாமல் சுற்றிச் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்த டெபுடி-டைரக்டர் ஒரு சர்க்குலர் போட்டார், அந்த சர்க்குலரில்,

“It has been observed that a lot of employee are going out and was-
ting their time outside. It is highly irregular. Therefore, Overseers
and Gate sergeants are strictly instructed to see that they do not
go outside during working hours”

என்று வேலை நேரத்திலே போகக்கூடாதென்று இருக்கிறது. ஆனால் இதன் பிறகுதான் அதிகம் போகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் மேலே உள்ளவர்களின் சலுகையைப் பெற்றிருப்பதால்தான். செக்ரடேரியட் காரியங் களை முடித்துக்கொள்ளும் தொடர்பாகப் பல்வேறு ஒழுங்கீனங்கள் நடக் கின்றன. இவர்களின் ஒரே வேலை டோக்கன் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுவது தான்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். “டெர்மனிங் ஸ்கூல்” அதாவது தொழில் பயிற்சி அகம் என்று பெயர். அது மத்திய அரசின் உதவியோடு நடப்பதாகப் பெயர். அதில் தேர்வு பெற்றவர்களுக்கு நற்சான்றிதழ் அளிக்கப்படுகிறது. அங்கு மே மாதம் 26-ஆம் தேதிக்கு முன்னர் நாட்களுக்கு முன்னால் ரூம்கள் திறக்கப் பட்டது. இங்கு பயிற்சி நடக்கவில்லை. நடந்ததாகச் சொல்லி சர்ட்டி-பிகேட் வழங்குவதற்கு முதலமைச்சரை ஏற்பாடு செய்து அவரைக் கொண்டு போய் உட்கார வைத்து, அவர் இருந்து வழங்கினார் என்று திரை மறைவில் அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறது. எந்தத் தேதியிலிருந்து பள்ளிக்கூடம் நடந் திருக்கிறது என்று பார்க்க முடியாது. முதலமைச்சரைக் கொண்டு சர்ட்டி-

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

[1967 ஜூலை 13]

பிரிகட் கொடுக்கச் செய்வதால் இப்பொழுது பள்ளிக்கூடம் நடந்ததாக நிகார்கு. 23-ஆம் தேதி திறந்து விட்டு முதலமைச்சர் யார் தெரியுமா என்று கேட்டு இதற்கு சர்ட்டிபிகேட். இந்த ஏற்பாடும் இங்கே நடந்திருக்கிறது.

நடக்கக்கூடிய இதுபோன்ற ஒழுக்கக்கேடுகள் ஒரு பக்கம் இருக்க ஏராளமாக “வேஸ்டேஜ்”கள் ஆகின்றன. பல இப்பந்திரங்கள் சும்மா கிடக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றி விசாரித்தால் போதும்.

1. German Hydelburg '167'—80 ரீம்கள் ஒரு நாளைக்கு அச்சிடக் கூடியது. பல வருஷங்களாகச் சும்மா கிடக்கிறது.

2. German Polygraph—ஒன்றரை வருஷங்களாகச் சும்மா கிடக்கிறது.

3. German Victoria Front—புதிதாக வாங்கி சும்மா கிடக்கிறது.

4. Six German Polygraph machines—துருப்பிடித்து மவுண்ட் ரோடில் இருக்கிறது.

5. Lino, Mono, Cutting machines—சும்மா வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6. Form-folding machine (German Polygraph) மின்னிலிருந்து மவுண்ட் ரோடிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 6 பேர் செய்யும் வேலை 32 பேர்களால் செய்யப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வீணாகிறது.

7. Hand-feeding German Polygraph folding machine—ஐந்து மாதமாகச் சும்மா வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு வெளியே ஆர்டர் கொடுப்பது. இதையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மத்திய சிறையிலே அச்சகம் இருக்கிறது. அதிலிருந்து பிரிஸ்ட் தயார் செய்து திருச்சிக்கு அனுப்பி, அங்கிருந்து ஈச்சம்பாய் கட்டித் திருப்பி சென்னைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அதற்குப் பிற்பாடு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் “ரூப்ளிகேட் ஓர்க்” ஆகிறது. சிறையிலே வேலை குறைந்துள்ளது. முன்பு 2 லட்சம் 2½ லட்சம் என்றிருந்தது இப்போது 1½ லட்சத்தில் நிற்கிறது.

பலவகமான தவறுகளுக்கு, ஒழுங்கீனங்களுக்குச் சில உதாரணங்கள்:—பில்கள் (Bills) நூற்றுக்கணக்கான ரீம்கள் அச்சடிக்கப்பட்டுக் குப்பையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்டிலே. பிரிண்டிங் ஆர்டர் 20 பவுண்ட் என்றால் அதை 16 பவுண்டில் அடித்து 20 பவுண்ட் என்று எழுதுவதாகக் குற்றச்சாட்டியிருக்கிறது. ரோடரி ரோலரில் அடித்து மெஷினில் அடித்ததாகக் கணக்கு எழுதுவதாகக் குற்றச்சாட்டுள்ளது. கழிவுக் காகிதங்களை ஒரே கம்பெனிக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அதிக விலை தருவதாகக் கூறிக் கொடுப்பது. ஆனால், 100 டன்னுக்குப் பதிலாக ஏராளமாக, 200, 250 டன் கொடுப்பது. அடுத்தது “காப்பர் ஓயர்”. பல கெஜங்கள் நீளமுள்ள செப்புக் கம்பிகள் சொந்த உபயோகத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகப் புகார் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக “டெக்ஸ்ட்புக்” ஆர்டரைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தயார் செய்து பல ரூபங்களில் வெளியேற்றுவதாகப் புகார் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலித்து தீர்க்கமாக, உடனடியாக விசாரணைகள் செய்யாவிட்டால் இவற்றை நாம் சரிக்கட்ட முடியாது. இன்னும் எத்தனையோ ஒழுக்கக் கேடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சொல்லி நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்கள் நேரத்தைக் குறைக்க விரும்பவில்லை. இன்னும் ஓரிரு விஷயங்களாட்டும் இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பிருந்த டெபுடி டைரக்டர் தடாகநாதன், இப்பொழுது டெபுடி டைரக்டர்

1967 ஜூலை 13]

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

டராக இருக்கும் ஜெயபாண்டியன் ஆசிரியர்களை இது சம்பந்தமாக விவரங்களைக் கேட்டால் உண்மைகளை உண்மைகளாகச் சொல்வதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. இந்த முறைகளைத் தீவிரமாக ஆராயாவிட்டால், பொதுத் துறையைத் தாக்குவதற்கு, சுதந்திரக் கட்சியினர் தாக்குவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும். பொதுத் துறையில் இதைவிடக்கேவலமான நிலைமை நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னும் ஏராளமாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் சொல்லிவிட முயற்சித்தேன். ஆனால் சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று இல்லை. சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. இவ்வாறு இருப்பதால் சர்க்காருக்குப் பெரிய நஷ்டம். ஆனால் கட்சிக்குப் பெரிய கெட்ட பெயர். பொதுத் துறை வளர வேண்டுமென்பதற்குப் பெரிய ஆபத்து.

ப்ரிண்டிங் அண்டு ஸ்டேஷனரி என்று இரண்டும் சேர்ந்திருக்கிறது. “ஸ்டேஷனரி” என்பது அங்கே இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்பற்றிப் பல நிபுணர்களுடைய கருத்து இருக்கிறது. 90 லட்ச ரூபாயிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் வரை செலவுக் கணக்கு வருகிறது. எழுபது லட்ச ரூபாய் பேப்பருக்குச் செலவாகிறது. பேப்பரை பிரெஸ்ஸோடு சேர்த்து விடலாம். அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள். பாக்கி பென்சில், காலிசு கோ, மை முதலியவைகளை அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக் கூடியவர்களே வாங்கிக் கொள்ளலாம். எல்லாவற்றையும், “மினியேச்சர் செக்ரெடேரியட்” போல் அங்கே வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. செக்ரெடேரியட்டில் இருக்கக்கூடிய சிலர் உத்தியோக உயர்வு பெறுவதற்காக ஏற்பட்டிருப்பதாக அச்சத்தில் இருப்பவர்கள் கருதுகிறார்கள். அங்கே பல காலம் வேலை பார்த்துப் பயிற்சி பெற்றிருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷனுக்கு இடம் இல்லை. கொல்லப்பட்ட வாசலைத் திறந்து வைத்திருப்பது போல், செக்ரெடேரியட்டில் இருப்பவர்களுக்குச் சாதகமான நிலையில் இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். இது சிக்கனத்திற்கு நல்லதல்ல. ஆகவே, எந்த எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதை அவரவர்களே வாங்கிக் கொள்ளட்டும். இப்பொழுது அந்த நிலை இல்லாமல், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸ்டேஷனரி ஆபீஸையே கேட்டுக் கேட்டு, வாங்க வேண்டிய நிலையில் ஏராளமான விரயம் இருக்கிறது. ஸ்டோரேஜில் அநியாயமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பல இயந்திரங்கள், பல டைப்ரைட்டர்கள் கெட்டுப்போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி ஏராளமான வேஸ்டேஜ் இருக்கிறது. இதைப் போக்க உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இதனுடைய நிர்வாகம் நன்றாக இல்லை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் 1966-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்திலேயே வந்திருக்கவேண்டும். அது இன்னும் வரவில்லை. அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.

ஸேல்ஸ் ஆபீசர் பதவி இரண்டு வருஷங்களாகக் காலியாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒருவரும் நியமிக்கப்படவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக விசாரிக்கவேண்டும். அப்படி விசாரணை செய்யும்போது, இன்றுள்ள தலைமை அதிகாரியை நீக்கிவிட்டுத் தான் விசாரிக்க வேண்டும். எந்த ஊழியரும் பழி வாங்கப்படமாட்டார் என்ற உறுதி அளித்து விசாரித்தால், ஆதாரங்களோடு மிக நல்ல உண்மையான பல விவரங்கள் கிடைக்கும். இதைத் திருத்தியமைப்பதற்கும் வழி பிறக்கும். ஏற்கனவே இருந்த நிலையை அப்படியே விட்டுவிட்டால் நமக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். அந்தக் கெட்ட பெயர் புதிய ஆட்சிக்கு ஏற்படக்கூடாது. அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இதைத் தெரிவிக்கின்றேன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல் மிகவும் நம்பிக்கைக்கு உகந்தவர்களிடமிருந்து கிடைத்த தகவல்களாகும். குறிப்பாக, இந்த அரசுக்கு மிகவும் நம்பிக்கை வாய்ந்த ஊழியர்களிடமிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய தகவல்கள். அவற்றைக் கௌரவமாகக் கவனிக்க

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

[1967 ஜூலை 13]

வேண்டும். அலட்சியமாகக் கருதிவிடக்கூடாது. மேலதிகாரிகள் சொல்லுவதை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்துவிடக்கூடாது. ஊழியர்களையும் நேரடியாகக் கலந்து விசாரிக்க வேண்டும். விசாரணைக் குழு ஏற்படுத்தி, விசாரணை நடக்கும் நேரத்தில், மேல் அதிகாரியை அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும். அவர் உத்தியோகத்திலேயே இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை; வேறு எங்காவது அவர் வேலை பார்க்கட்டும். அதே இடத்தில் அவர் இருந்தால், விசாரணை முறையாக நடக்காமல் தடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். மிரடக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடக் கூடும். ஆகவே, அத்தகைய வாய்ப்பு அளிக்காமல் விசாரிக்க வேண்டும்.

இரண்டு பேர் எக்ஸ்டென்ஷன் கேட்க, ஒரு ஒர்க்ஸ் மானேஜருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கிடைத்திருக்கிறது. ஒருவருக்குக் கொடுக்காமல் மற்றவருக்குக் கொடுக்கும்போது, வயிற்றெரிச்சல், தகராறு எல்லாம் ஏற்படுகிறது. எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கும் பரிசீலனையே நான் “அப்போல்” பண்ணுகிறவன். யாருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது. கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பதென்றால், அத்தகைய திறமையானவர் வேறு யாருமே இல்லையா? அப்படி என்ன அத்தியாவசியம் இருக்க முடியும். எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே திறமையானவர்கள் என்றும் சொல்லிவிடுவதற்கில்லை. ஒரு ஒர்க்ஸ் மானேஜர் போனால், அந்த வேலையை இன்னொருவர் பார்க்கலாம். எக்ஸ்டென்ஷன் யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது. கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே ஒழுங்கானவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கிடைக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று தொழிலாளர் மத்தியில் அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது என்பதையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். நான் தொழிற்சங்கவாதி தொழிற்சங்கத்திலே நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவன், தொழிற்சங்கங்களை நடத்துகிறவன் என்ற முறையில், மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியோடு, மிகவும் வேதனையோடு இந்த விவரங்களை இங்கே சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே வேறு ஒரு நோக்கமும் எனக்கு இல்லை. நான் கோரக்கூடிய விசாரணைக் குழுவைக் கட்டாயம் அமைக்கவேண்டும் என்றுள்ள என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த எழுது பொருள்-அச்சுத் துறை குறித்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, அதன்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே கூற விழைகின்றேன்.

எனக்குமுன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்களை நான் முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர் சொன்னது அவ்வளவும் உண்மை என்பது எனக்கும் தெரியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, அந்த நிர்வாகத்தின்மீது நல்ல முறையில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து செல்லவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டவை அல்ல; பல ஆண்டுகாலமாகவே இருந்து வருகின்றன. இப்பொழுதுதான் எங்களுக்குத் தெரிய வருகின்றனவே தவிர, அவை ஏற்கெனவே பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன, இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அவை ஏற்பட்டவை அல்ல. தெற்கு முன்பே இருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகள் தான். ஆனால், அவை தொடர்ந்து இப்பொழுது இருக்கின்றன என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இவையெல்லாம் நீக்கப்படவேண்டும்.

கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, பொதுத் துறை என்றாலே மக்களுக்கு ஒரு அறுவறுப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலையைப் பொதுத் துறையில், சர்க்கார்த் துறையில் இருக்கக்கூடிய சில நிறுவனங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, மாதவரம் பால் பண்ணையைச் சொல்லலாம். இப்படி எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுகள் சொல்லலாம். இப்படி

1967 ஜூலை 13]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

யெல்லாம் இருப்பதால்தான், சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள், பொதுத் துறையைத் தாக்கிப் பேச்சுக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் உடைமை என்றால், அது மக்களுடைய உடைமை என்ற நோக்கு எல்லோருக்கும் ஏற்படவேண்டும். நாம் எவ்வளவுதான் அதிகாரிகளிடம் பண்ணிப் பண்ணி, மிகத் தெளிவாக, விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவுதான் வேண்டுமோ விடுத்தாலுங்கூட, இன்னும் அதிகார வர்க்கத்தினரில் பலர் நல்ல முறையில் அவர்களுடைய நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ் ஓர்க்கர்ஸ் க்வார்ட்டரைப் பார்த்தால், அவை நல்ல முறையில் மெயின்டென்ஸ் செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. ஆனால், அதையடுத்துள்ள போர்ட் ட்ரஸ்ட் க்வார்ட்டர்ஸ் நல்ல முறையில் பாரமரிக்கப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு இடத்தைப் பற்றியும் நான் சொல்ல முடியும். உத்தியோகஸ்தர்களில் நல்ல முறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து வேலை செய்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சர்க்கார் வேலையில் வைத்துக் கொள்ளுவதிலே கூட பாரபட்சம் காட்டுவதாக நான் நினைக்கவில்லை. யென்றாலும், சிலர் உத்தியோகம் புருஷ லட்சணம் என்ற நிலையில் வேலை செய்வதாகத் தங்களைத் தாங்கள் கருதிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதோ வசதிகள் இருப்பதுபோலவும், பொழுது போக்குக்காக வேலைக்கு வருவதுபோலவும் சில உத்தியோகஸ்தர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றிப் பிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கூட அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். அவருக்கு என்ன குறைவு, மதிப்புக் காக உத்தியோகத்திற்கு வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் யாருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்ட திட்டத்தை வகுக்காவிட்டாலுங்கூட, நல்ல முறையில் இன்வெஸ்டிகேட் செய்து, யாருக்கு வேலை கொடுத்தால் நல்ல முறையில் சர்க்கார் ரோடு ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினாலுங்கூட, ஆட்சிக்கும் மக்களுக்கும் நல்லதாக அமையும் என்றுகூட நான் நினைக்கிறேன்.

அச்சகங்களையும், கல்லூரிகளையும் வைக்கும்போது, சில பேர்களுக்கு வேண்டிய அளவில் அந்தந்த இடங்களில் ஏற்படுத்துவது என்ற முறை இருந்திருக்கிறது. விருத்தாசலம், மற்ற மற்ற இடங்களில், அந்தந்த எம்.எல்.ஏ.க்களின் இன்ஃப்ளவன்ஸைக்கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது அவசியம் தேவைதான் என்றுகூட அரசு கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே பல கல்லூரிகள் வருகின்றன. சென்னை யிலிருந்து திண்டிவனம், விழுப்புரம் வரையில் சென்றால், வழியில் ஒரு கல்லூரிகூடக் கிடையாது. விருத்தாசலம் போன்ற சில இடங்களில் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் அதிக மக்கள் கிடையாது. சில இடங்களில் கல்லூரி கிடையாது. ஆனால், மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இதற்கு முன்பிருந்த ஆட்சி, தனிப்பட்டவர்களுடைய இன்ஃப்ளவன்ஸை வைத்து, யார் யாருக்கு எந்த எந்த தொகுதிக்கு வேண்டுமோ அப்படிச் சில விஷயங்களை ஏற்படுத்தி, அதனால், மொத்தமாகத் தமிழக மாநிலத்திற் ஒரு தவறான நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். இப்பொழுது வந்துள்ள ஆட்சி, அப்படி ஏற்படுத்தாது என்பதை நாமெல்லோரும் நிச்சயமாக உணருகிறோம். எங்கெங்கு எது அவசியமோ அதை உத்தேசித்துச் செய்ய வேண்டும். அந்த நிலை நிச்சயமாக ஏற்படும். விருத்தாசலம், திருச்சி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அச்சகங்களில் இருப்பவர்கள் இங்கிருந்து பழி வாங்கப்பட்டவர்கள். அங்கே அவர்கள் அறுபது ரூபாய்தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். சென்னையிலுள்ள அச்சகத்தில் இரண்டு ஷிப்கள் பார்த்தால் அவர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கிடைக்கும். மாதம் 150 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரையிலும் கூட சென்னையில் இருந்தால் வாங்க முடியும். வெளியிலே வேலை பார்க்கும்போது மாதம்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1967 ஜூலை 13]

அறுபது ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் சென்னையில் இருக்கும் நிலையில், அவர்கள் மிக மிக வேதனைக்குள்ளாகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் என்னிடம் வரும் மனுக்களைப் பார்த்தால், அவை வேதனை தரக்கூடியனவாக இருக்கும். அவர்களுடையெல்லாம் உடனடியாகத் திரும்ப சென்னைக்கு அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதிகாரிகளிடம் கேட்டிருக்கிறேன். நமது அமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கைகூட அதுதான் என்று நினைக்கிறேன். வெளியூர்களில் இருப்பவர்களை உள்நாருக்கு அழைத்துக்கொண்டு, அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்களை அங்கங்கு வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டால் நல்ல முறையில் இருக்கும். அதே எண்ணத்தான் இந்த ஆட்சிக்கும் உள்ளது என்று நான் கருதுகிறேன். இத்தகைய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ட்ரான்ஸ்பர் விஷயங்களில் பார்த்தால், வேண்டியவர்களுக்கு ட்ரான்ஸ்பர் அளிக்கப்படுவதும், வேண்டாதவர்களுக்கு, கொஞ்சம் நியாயமான முறையில் கேட்டாலும், மறுக்கப்படுவதுமான நிலைதான் முன்பு இருந்த ஆட்சியில் இருந்தது. இந்த ஆட்சி, ட்ரான்ஸ்பர் விஷயத்திலும் பரமோஷன் விஷயத்திலும் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். எக்ஸ்டென்ஷன் என்றால், எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். சில பேருக்குப் பென்ஷனைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும். ஸ்பெஷல் கேஸ் ஆகக் கவனித்து, அவருக்கு முழுப் பென்ஷன் கிடைக்கும் அளவிற்குச் செய்யலாம். அது மனிதாபிமான உணர்வோடு கவனிக்கப்படவேண்டும். ஒருவருக்கு ஒன்று செய்தால் அதை எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அப்பாயிண்ட்மென்ட் செய்யும்போது க்வாலிபிகேஷன் என்ன என்று என்று நிர்ணயித்து அப்பாயிண்ட்மென்ட் செய்துகொள்ளவேண்டும். நடுவில் சிலருக்கு பரமோஷன் மறுக்கப்பட்டால், ஏதோ சில வேண்டியவர்களுக்கு அதிகப்படியான அறிவு இருப்பது போலவும், வேண்டாதவர்களுக்கு அறிவு இல்லாததுபோலவும் கருத இடமளிக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த சர்க்கார் அத்தகைய பழைய நிலைகளை ஒழிக்கவேண்டும். வேலைக்கு ஆட்களை நியமிக்கும்போது, தகுதிகளை வரையறுத்துக் கொண்டு, நியமித்துவிட்டு, பரமோஷன் கொடுப்பதில் “அக்கார்டிங் டு லீனியாரிடி” தான் முக்கியமாகக் கருதப்படவேண்டும். நடுவில் சிலரை விட்டுவிடுவது என்றால், அது வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்டுவதாக ஆகுமே தவிர, நியாயம் வழங்குவதாக இருக்காது. இந்தச் நிலை பல இடங்களில் இருக்கிறது. பொதுவாக, போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பார்த்தால், ஒரு காண்டிபிள், ஹெட்கான்ஸ்டேபிளாக வரக்கூட லீனியாரிட்டி முறை அனுசரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. 15, 20 வருஷம் காண்டிபிளாக வேலை செய்த ஒருவருக்கு பரமோஷன் கொடுக்காமல் ஒரு சிலருக்கு பரமோஷன் கொடுக்கும் போது, சிலருக்கு அதிகப்படியான அறிவும் திறமையும் திடீரென்று வந்துவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்தப் பழைய நிலைமை களெல்லாம் இந்த ஆட்சியில் ஒழிக்கப்படவேண்டும். இருபது வருஷம் லாயக்காக இருந்தவர்கள், திடீரென்று லாயக்கில்லாமல் போய்விட முடியுமா? இந்த நிலை மாறவேண்டும். சர்க்காருடைய பல ட்ரான்ஸ்போர்ட், ப்ரெஸ் போன்ற நிறுவனங்களிலெல்லாம் இத்தகைய நியாயமான முறைகளைக் கைக்கொள்ளுவதன் மூலம், அவை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, மக்களுக்குப் பயன்பட்டு, அதன்மூலம் மக்களுடைய வரிப் பளுவும் ஓரளவுக்குக் குறைய வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வாய்ப்பு ஏற்படப் பொதுத்துறை நல்ல முறையில் விளங்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக இன்னொன்றையும் என்னுடைய தனி எண்ணமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இத்தகையப் பொது நிறுவனங்கள் எல்லாம் நம்முடைய தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை ஆலோசனையாளர்களாகவோ, அங்கிருந்து பணியாற்றக்கூடியவர்களாகவோ ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தொழிலாளரை இந்த அரசு எந்தவகையிலும் இம்சிக்காது. இந்த ஆட்சி தொழிலாளர் ஆட்சி, அப்படியிருந்தும்

1967 ஜூலை 13]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

கூட, ஒரு சில தொழிற்சாலைகளில் ஸ்டிரைக் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்படுகின்றனர். இவை எல்லாம் வேறு சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் வேண்டாத பிரச்சினையால் ஏற்படுகின்றன. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையே நிர்வாகியாக ஏற்படுத்தினால் தான் தொழில் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். அப்படித்தான் சில எக்ஸ்பர்டுகள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். பொதுத் துறையில், மாதவரம் பால்பண்ணை இப்பொழுது நஷ்டத்தில் நடந்து வருகிறது. அதை அப்படி விட்டுவைக்கக்கூடாது. அதைத் தடுக்க அனுபவம் வாய்ந்தவர்களைக் கொண்டு அதை நடத்த வேண்டும். அதேபோல் வெட்டர்னரி துறையிலும் நல்ல டாக்டர்களைப் போடவேண்டும். சில அதிகாரிகள் அறிக்கை விடுகிறார்களே தவிர, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில்லை. ஆகவே, அரசு அனுபவபூர்வமான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். முதல் முதலாக அமைச்சர் அவர்களை நான் உங்கள் மூலமாகப் பண்புடன் கேட்பதெல்லாம் ஒரே ஒரு வேண்டுமே கோள்தான். இப்போது இருக்கிற எழுதப்பொருள் அச்சுத்தறை டைரக்டர் அவர்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த அவையிலே யாராவது ஒருவர் முன்னுக்கு வந்து, இந்த இலாகா நல்லபடியாகச் செயலாற்றுகிறது என்று சொல்லும் வாய்ப்பே இந்த அவைக்குக் கிடைக்காது என்பது என் கருத்து. இப்போதுள்ள டைரக்டர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முகமே எனக்குத் தெரியாது. ஊழலுக்கு ஒரு இலாகா—ஊழல்கள் நிறைந்த இலாகா என்று போட்டிக்கு வந்து நின்றால், இந்த இலாகாவுக்குத்தான் “ஃபர்ஸ்ட் பரைஸ்”—முதல் பிரைஸ் கிடைக்கும். அவ்வளவு ஊழல்கள் இங்கே நிறைந்திருக்கின்றன. இன்று ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் முன்பு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளை ஏராளமாக இந்த அவையிலே சாட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த வகையிலே இதைச் செய்வது என்று எண்ணுகிறார்களாபோல் இருக்கிறது. இந்த இலாகா இந்த அமைச்சர் அவர்களின் கையால்தான் சீரடைய வேண்டும். ஊழல் என்றால் சொல்ல முடியாத ஊழல். ஒரு தொழிலாளியாவது சிரித்துக்கொண்டு வந்து பேசியதில்லை. என்னிடத்தில் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் ஒரு ஃபைல் இருக்கிறது. அதிலே பார்த்தால் இந்த இலாகா ஃபைல்தான் பெரியதாக இருக்கிறது. ஊழல் என்றால் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இந்த அவையை மதித்து நான் அவற்றை சொல்ல மாட்டேன்.

அந்த இலாகாவிலே ஒரு தொழிற்சங்கமும் இருக்கிறது. இப்போதிருக்கிற டைரக்டர் அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சங்கத்தை மதிப்பதே இல்லை. ஏதோ ஒரு அலட்சியமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே எந்த இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும்—ஒரு கம்பெனியை எடுத்துக் கொண்டாலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்னென்ன கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள்—என்னென்ன குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள்—அவற்றை எவ்வாறு ஆராய்ந்து பரிகாரம் தேடுவது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த டைரக்டர் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர் எடுத்துச் சொல்லுகிற காரியங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதில்லை.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1967 ஜூலை 13]

அடுத்தபடியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜூன் மாதம் 18-ம் தேதி 4 மணிக்கு ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர்

'A Transformer in the Power House of the Government Press went out of order and no proper action has so far been taken to repair the same and put in order .

இந்தத் தகவல் எனக்குக் கிடைத்து நான்கைந்து நாட்கள் ஆகி விட்டன. இதுவரை சரிப்படுத்தப்படவில்லை.

'Because of this breakdown, restrictions for the use of lights fans ; etc., have been imposed, without adequate lighting the Press workers are not able to perform their duties properly.'

அங்கே சரியான விளக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால், அங்கே இருக்கிற தொழிலாளிகள் வேலை செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா டைரக்டரை—தலைவரை வைத்துக் கொண்டு, நாம் ஏதாவது ஒரு கமிட்டியை உருவாக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் அது வெற்றிகரமாக முடியாது. அந்த இலாகா தலைவரே கமிட்டிக்கு நேர்விரோதமாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை உருவாகலாம். இவரை இன்னொரு இலாகாவுக்கு மாற்றிவிட்டு, ஒரு சிறு கமிட்டியை—நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள், நண்பர் எம். ஆர். கண்ணன் அவர்களும் கூறினார்கள். பல எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் இந்தப் புகார்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன—ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தக் கமிட்டி அதை நியாயமான முறையில் விசாரிக்க வேண்டும்.

இந்த இலாகாவிலிருந்து விருத்தாசலத்திற்குப் பலர் டிரான்ஸ்பார் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இது ஒரு பெரிய நோய்—சாதாரண நோயல்ல—இதற்கு ஆபரேஷன் சிகிச்சையை அமைச்சர் அவர்கள் செய்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

'On the formation of Regional Presses at Tiruchirappalli, Virudhachalam and Salem, men from all categories were transferred without any notice in advance.'

தீவரென்று நோட்டீஸை கொடுக்காமல் ஒருவரை டிரான்ஸ்பார் செய்தால், அவர் என்ன பெரிய அளவுக்குச் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவரா? ரூ 100—150, என்று சம்பளத்தை வாங்கிக் குடும்பத்தை நடத்துபவர்கள். அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தை இங்கேயே விட்டுவிட்டு வெளியூர் போகவேண்டும். அங்கே வீடும் கிடைப்பதில்லை. நோட்டீஸ் கொடுக்காமலே வேலை நிறுத்தம், இந்த ரெவென்யூயைத் செஞ்சுரியிலே கூட நடக்கிறது

'With a view to affording relief to the pressure of work in the Government Press, Madras, the Director of Stationery and Printing, Madras, had suggested to the Government of Madras, for opening Regional Presses at Tiruchy, Salem and Vridhachalam—vide G.O. Ms. No. 3216 P.W. dated 11th December 1964 and the Government have issued orders accepting the suggestion of the Director without going into the details whether the scheme would not cause extra expenditure, inconvenience....'

இது 1964-ம் ஆண்டிலே 11—12—1964-ல் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவு. அது மாத்திரமல்ல.

'to the workers to leave Madras City and go to Tiruchy, Salem and Vridhachalam, dislocate the printing work already being done at the Government Press, Madras, etc.'

1967 ஜூலை 13]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

‘There are many grievances in the Mechanical Department under the control of the Electrical and Mechanical Engineer in the Government Press, Madras. Promotions are being made without applying the strict rule of seniority allotment of work is made on favouritism, transfers are being made on prejudice, etc. Creation of the two posts of Electrical Foreman and Mechanical Foreman for the Text Book Work, at the Government Branch Press, Mount Road, Madras, keeping only the Mechanical Foreman, Sri B. R. Kesavalu at this Branch Press retaining the Electrical Foreman, Sri G. A. Chennakesavalu at the Central Press, Madras, was spoken to be irregular practice in the administration’

இப்படி ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கிற இலாக்காவாக இருப்பதால், நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னபடி—அவரும் நானும் மற்ற வகைகளில் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இந்த ஒரு விஷயத்தில் முழுக்க முழுக்க—100 பர்சென்ட்—ஒருவரும் ஒத்திருக்கிறோம். ஒரு கமிட்டியை போட்டு, அதுவும் இம்மீடியெட்டாகப் போட்டு யாருக்கும் பயப்படாமல் இருப்பவர்களை இந்தக் கமிட்டியில் போட்டு, ஃபர்ஸ்ட் ஸ்டெப்பாக இப்போதிருக்கிற டைரெக்டர் அவர்களை அருள் கூர்ந்து விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*DR. HABIBULLA BAIG: Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Demands asked for by the Hon. Minister for Harijan Welfare with regard to Stationery and Printing. Sir, while supporting the Demands, I have to say that the Government Press is the best and the biggest printing Press in the East and we have to appreciate that. But so far as the administration of this biggest printing press of the Government, employing 4,000 employees is concerned, it is not proper. I request the Hon. Minister in charge of Printing and Stationery to tone up the administration. As my hon. friend, Dr. Hande, has pointed out there is a lot of mal-administration and corruption rampant there. I am also told that the persons who are working there are taking tokens and then going out. Some of the employees of the Government Press are also doing some business or petty jobs outside and this must be enquired into and the Government should find out how many of those are doing this sort of work. Similarly, most of the persons working in the night shift are also taking their tokens and are sleeping in their houses. Unless this state of affairs is changed, I am afraid the Government Press will not properly work. Now, there are about, 4,000 workers working in two shifts. Apart from them, extra men are employed for doing extra work and for that work extra wages are paid. Instead of employing extra men, they can employ some more men by having a third shift. Now, by paying extra wages, they are incurring more expenditure but the work turned out is not proper. Apart from that, Sir, I am told that the waste paper is given to the private firm the Gemini Waste Paper Company. The Company people come there and take the waste paper. Under the guise of taking one ton, they take away three tons. They are taking away only the waste

[Dr. Habibulla Baig]

[1967 ஜூலை 13]

paper that is useful. They are not at all taking the other waste paper and this waste paper has accumulated too much, nearly 350 tons. This sort of thing should be completely stopped. I request the Hon. Minister to see that this sort of corruption, mismanagement and malpractice is stopped. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :
தலைவர் அவர்களே, இப்போது எழுது பொருள் அச்சக மானியக் கோரிக்கை மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டி இருப்பதற்கு எனது நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அச்சகத்தில் பல ஒழுங்கீனங்களும், பல குறைபாடுகளும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவதாக நான் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் இருந்து எனக்குப் பல்வேறு தோழர்கள் மூலமாகவும், அங்கே பணிபுரிபவர்களும் மூலமாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அவைகளை எல்லாம் ஏதோ பல மாச்சரியங்களின் காரணமாக சொல்லப்படுகிற கருத்து என்று எண்ணி இருந்தேன். ஆனால் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து இப்பேர்ப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் வருவதை அறிந்து நானே ஒரு முறை திடீர் என்று சென்று அந்த அச்சகத்தைப் பார்வையிட்டேன். ஆனால் அன்றைக்கு நான் இப்பேர்ப்பட்ட குறைகளைக் காண முடியவில்லை. தொழிற்சங்கங்களின் மூலமாகவே பல குறைகளை எல்லாம் எனக்கு எழுதி தந்து இருக்கிறார்கள். அப்படித் தரப்பட்ட குறைகளை நான் விசாரித்து, ஆராய்ந்து பார்த்ததில் அவைகள் ரூசப்படுத்த முடியாத குறைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. மேலும் அந்த தொழிற்சங்கங்கள் மூலமாக எனக்குத் தரப்பட்டு இருப்பதெல்லாம் அந்த அச்சகத்தில் அதிகப்படியாகத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதும் அதேபோல் மாற்றம் செய்வதில், அவர்கள் அறியாமலே மாற்றம் செய்கிறார்கள் என்பதும் தான். அவைகளைக் குறித்து நான் அதிகாரிகளிடம் கலந்து பேசியபோது, ஏற்கனவே அதிகமான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுவதை உத்தேசித்து அவர் களிலே சிலரைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் 100-க்கு 7½ சதவீதம் தொழிலாளர்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நியதிக் கொப்ப இன்று சிலரைக் குறைத்திருப்பதாக தகவல் தரப்பட்டது.

சென்னை அச்சகத்தில் இருந்து, வட்டார அச்சகங்களுக்கு மாற்றும் போது அந்தத் தொழிலாளர்களை அணுகி கேட்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கனம் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது ஏற்கனவே எங்களுக்கு முன்னால் இருந்த அரசு செய்தவந்த காரியம். எனக்குத் தரப்பட்ட தகவல்களின்படி—மாற்றம் செய்யும்போது தனித்தனியாக யார் யார் வெளியூர் செல்ல விரும்புகிறார்கள் என்ற பட்டியல் தயார் செய்தபோது யாருமே முன் வராத காரணத்தால் புதிதாகத் துவக்கப்படுகிற வட்டார அச்சகங்களில் உடனடியாக வேலையைத் துவக்க நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர் போக வேண்டி இருந்த காரணத்தினால் ஒவ்வொரு செக்ஷனில் இருந்தும் சிலர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதாகத்தான், எங்களுக்கு முன்னால் இருந்த அரசு காரணம் காட்டியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் இன்றைக்கு அவ்வாறு மாற்றம் செய்யப்பட்டவர்கள் இங்கே வர விரும்புகிறார்கள். காரணம் வட்டார அச்சகங்களில், போதுமான ஊதியம் இல்லை, அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் அதாவது ஓவர் டைம் அலவன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு குடும்பங்கள் நடத்த ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் மீண்டும் இங்கேயே இருக்கிற மத்திய அச்சகத்துக்குத் திரும்ப மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. நான் பொறுப்பேற்ற பிறகு வட்டார அச்சகத்தில் உள்ளவர்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நூற்றுக்கு இருபது இருபது பேராக சென்னை அச்சகத்துக்கு மாற்றிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளேன்.

1967 ஜூலை 13]

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதன்படி பலபேர் அங்கே வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய இடத்தில் எந்தெந்த தொழில்களை யார் யார் செய்து வந்தார்களோ அவர்கள் செய்த வேலைகளுக்கு வேறு தொழிலாளர்களை நியமித்து வைத்து விட்டு அனுப்ப வேண்டும் என்ற காரணத்தாலேயே ஆரம்ப காலத்தில் இருபது இருபது பேராக வரவேண்டுமென்று உத்திரவு போடப்பட்டது. இங்கே இருப்பவர்கள் சிலர் அங்கே போக விரும்பினால் போகலாம். விருப்பம் இருந்தால் செல்லலாம் என்ற உத்திரவின் அடிப்படையில் ஐந்தாறு பேர்கள் வட்டார அச்சகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் கூற முடியும். அவர்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக மாற்றம் இருக்க கூடாது என்று ஏற்கனவே நான் உத்திரவு பிறப்பித்ததை யொட்டி இன்றைக்கு எந்தப் புதிய தொழிலாளர்களையும் மாற்றவில்லை. வட்டார அச்சகங்களுக்குப் புதிய தொழிலாளர்களை நியமிக்கின்ற கையில் டைரக்டர், டெபு டைரக்டர், ஓர்க்ஸ் மேனேஜர், டெபு ஓர்க்ஸ் மேனேஜர் ஆகிய நான்கு பேர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு யார் யாரை அங்கு தேர்ந்து எடுக்கிறதோ அவர்களுக்கு வேலை, கொடுத்து விட்டு அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களை ஆண்டுக்கு இருபது சதவீதமாக இங்கே கொண்டு வருவதென்ற ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது. விருப்பத் திற்கு மாறாக இனியும் எந்தத் தொழிலாளரும் மத்திய அச்சகத் தில் இருந்து எங்கும் அனுப்பப்பட மாட்டார்கள் என்று உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரு. ஜெயபாண்டியன் என்பவர் திடீர் என்று வெளியாரை ஐந்து மாதத்திற்கு அப்பாயிண்ட் செய்ததாக சொன்னார்கள். ஆனால் திருமதி ஜயலட்சுமி என்பவர் லீவ் வேகன்சியில் தற்காலிகமாக அமர்த்தி இருப்பதாகவும் அது நிரந்தரமானது அல்லவென்றும் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. (திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் குறுக்கீடு.)

இருந்தாலும் அது சரியான, உண்மையான தகவல் அல்லவென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் இன்னமும் கருதினால் நான் அதிகாரிகள் மூலம் விசாரணை செய்து உண்மையான தகவல்களை பிறகு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரவலாக இந்த அச்சகத்தைக் குறித்து பல குற்றச்சாட்டுகளை கொண்டு வந்ததை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னால், தவறு என்று அல்ல. மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். ஆர். கண்ணன் பல குறைபாடுகளைக் கூறினார்கள். அவற்றுக்கு இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு பொறுப்பு எனினும் நான் பொறுப்பேற்ற பிறகு அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஆனால், இதுபோன்ற தொழிற்சங்கங்கள் நிர்வாகத் துறையையும், அங்கு இருக்கும் டைரக்டர்களுக்கும் பற்றிக் குறைபாடுகளைச் சொல்லும்போது அவர்கள் இன்னின்ன குற்றங்களை, இன்னின்ன காலத்தில், இந்தத் தேதியில், இந்த நேரத்தில் செய்தார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் அது குறித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் இங்கே சுதந்திரப் பத்திரிக்கையிலும் ஸ்வராஜ்யப் பத்திரிக்கையிலும், நாத்திகம் பத்திரிக்கையிலும் இந்தத் தேதியில் வந்திருக்கின்றன, குறைபாடுகள் நடந்திருப்பதாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தச் செய்திகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் எம்ப்ளாய்ஸ் யூனியன் கூட கேட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பத்திரிக்கையில் வரும் செய்திகளைக் கொண்டு ஒரு அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல என்ற எண்ணத்தின் பேரில் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் மேல் சரியான நடவடிக்கையை நான் எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறேன்.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1967 ஜூலை 13]

இன்னொன்றும் இருக்கிறது, அங்கே வேலை செய்கிறவர்கள் டோக்கன் பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்யாமல் வெளியே போய் விடுகிறார்கள் என்றும், தேர்தல் சமயத்தில் கூட 40 நாட்களுக்கு சம்பளத்தை பெற்றுக்கொண்டு வெளியே போய் வேலை ரல் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. நான் திடீர் என்று இரண்டு நாட்கள் முன்னால் கூட மவுண்ட் ரோடில் உள்ள அச்சகத்திற்கு விஜயம் செய்தேன். ஆனால் டோக்கன் பெற்று வெளியே சென்றவர்கள் யாரையும் அங்கே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆயினும் பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மெஷின்கள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் அப்படியே போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 6 மாதங்களுக்கு முன்னால் வேண்டுமானால் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருந்து இருக்கலாம். இப்போது கூடுமான வரையில் அடிக்கடி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி போதுமான அன்னிய செலவாணியைப் பெற்று ஸ்பேர் பார்ட்டுகளை எல்லாம் வாங்கி ரிபேராக உள்ள மிஷின்களை சரிசெய்து எல்லா மெஷின்களும் வேலை செய்யும் படியாக அரசு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த இடத்தில் பல ஊழல்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றை நல்லமுறையில் விசாரிக்க வேண்டும் என்றும் இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் அவற்றை விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு போதும் பின் தங்க மாட்டேன். விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அப்படி விசாரணை செய்வதற்கு கனம் உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டதைப்போல ஒரு கமிட்டியைப் போடுகிறேன். விசாரணையில் ஊழல்களுக்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைத்தால் அந்த ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இந்த அரசு தயங்காது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள தொழிலாளர் மக்களுக்கு காமராஜ் நகரில் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள வீடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவை ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படவில்லை, சுத்தமாக வைக்கப்படவில்லை என்பதாக திரு. எம். ஆர். கண்ணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் மக்களுக்கு இந்த அரசு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கும். அந்த அடிப்படையில் தான் அவர்களுக்கு கால் உறைகள், பால், வைடமின் மாத்திரைகள் எல்லாம் தரப் படுகின்றன. மேலும் 1960-இல் இருந்து அவர்களுக்கு ஓய்வுகால ஊதியம் தரப்படவேண்டுமென்று கோரிக்கையை வைத்து வந்தார்கள். இந்த அரசு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் அவர்களுக்கு ஓய்வுகால ஊதியம் தரப்பட வேண்டும் என்பதாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இப்போதுதான் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்றாலும் 1960 ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியில் இருந்தே இந்த ஓய்வுகால ஊதியத்தைத் தர இந்த அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்றைக்கும் திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு தொழிலாளர் மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டும்.

கடைசியாக நான் முன்பு தெரிவித்ததைப்போல இந்த ஸ்தாபனத்தில் உள்ள ஊழல்களை விசாரித்துக் களைவதற்கு நான் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்குள்ள ஊழல்களைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமைக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். இப்போது இருக்கிற டைரக்டரே அங்கு இருந்தால் அந்தக்குழு

1967 ஜூலை 13]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சரியான முறையில் பணியாற்ற முடியாது. ஆகவே கொஞ்ச நாட்களுக்காவது அந்தத் தலைவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி, அங்கு இருக்கக் கூடிய புகார்களை சரியான முறையில் இந்தக் குழு விசாரணை நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தக் குழு சரியான முறையில் செயல்படுவதற்கு எந்த முறைப்படி செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறைப்படி செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யும்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து விசாரணைக் கமிட்டி அமைப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விசாரணை காலத்தில் குறிப்பிட்ட அதிகாரியே அந்தப் பொறுப்பில் இருந்து நீக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பற்றியும் சரியான முறையில் சீர்தூக்கி கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை உத்தேசித்து எவ்வளவோ கசப்பு இருந்தபோதிலும் கூட தோழமைக் கட்சியின் ஆட்சியில் களங்கத்தைக் களைத்தெறிவார்கள் என்பதால் நான் என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் XXXIV—எழுது பொருள் அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,27,09,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(இ) கோரிக்கை எண் XXII—கதர்

(உ) கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன

(எ) கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப்பணிகள் உதவி மானியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் XXII—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறியுடன் கதர் இலாகாவை இணைக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXII—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 20,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,61,20,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்காரால் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கென்று கொடுக்கப்படும் மானியத் தொகையை சரியானபடி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குப் பயன்படுத்தாததைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6,61,20,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

நன்
பகல்
12 00

[1967 ஜூலை 13]

திரு சரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6,61,20,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்,” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப் பணிகள் உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் 2,77,96,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு சரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் போட ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாது என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப் பணிகள் உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,77,96,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, குடிதண்ணீர் வசதிக்காகவும், பாதாள சாக்கடை வசதிக்காகவும் போதுமான பணம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியத்தை பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப்பணிகள் உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,77,96,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும், விவாதத்திற்குப் பேரவை முன்னால் வைக்கப்படுகின்றன. முதலில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரை ஆற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டசபை பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கோரிக்கை எண்கள் XXIII—XXIX ஆகிய இவ்விரண்டு கோரிக்கைகளைப் பற்றிய விவரமான குறிப்பு ஒன்று சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு வெளியீடு ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்

மடிதற்றுத் தான்முந் துறும் ” என்னும்

திருக்குறளின் வழி நின்று குடி தழீ இக் கோலோச்சிய முடியுடை மூவேந்தர் காலம் தொட்டே கிராமக் குடியாட்சி முறை கண்டவர்கள் நாம். குடவோலை முறைப்படித் தேர்வு பெற்றக் கொள்கைச் சான்றோர்கள், கிராமத் தன்னாட்சி நடத்தி முன்னேற்றம் கண்டனர் என்பதைத் தென்னக வரலாறு தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது. உத்திரமேரூர் சாசனங்களும், கல்வெட்டுக்களும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. காலச் சக்கரத்தின் வேகச் சுழற்சியில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார சமூக மாறுபாடுகளின் விளைவாக மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்து ஊராட்சிகளின் புகழ் மங்கத்தலைப்பட்டது.

(திரு பெ. மலைச்சாமி தலைமை)

விடுதலை பெற்ற நாட்டின் வேகமான வளர்ச்சிக்குக் கிராம முன்னேற்றமே அடிப்படை என்பதை அறிந்த அண்ணல் காந்தியார் அதனை மிகவும் வலியுறுத்தினார்கள். ஆன்றோர் பலரும் அதனை

1967 ஜூலை 13]]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

வரவேற்றனர். ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், நகராட்சிகளும் பேராட்சியின் கேந்திர மையங்கள் என்பதை உணரத்தலைப்பட்டதால் அவற்றை அமைக்கவும் அமைத்தவற்றை விரிவாக்கவுமான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சமுதாய வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாகத் தமிழகத்தில் இன்று 12,881 ஊராட்சி மன்றங்களும் 438 பேரூராட்சி மன்றங்களும், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், 14 நகர் குழு மன்றங்களும், 88 நகராட்சிகளும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றமும் சிறப்புறச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டாட்சிக்கு நல்ல அடித்தளங்களாக விளங்கும் இவற்றில் காணப்படும் குறைபாடுகளை அகற்றி, சீராக்கிச் செப்பனிட வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் விருப்பமே தவிர இவற்றை அழித்து விட வேண்டும் அல்லது மாற்றி விடவேண்டும் என்பதல்ல என்பதை இம் மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,61,20,700 மானியம் கோரியிருப்பினும், மொத்தமாக, சமுதாய வளர்ச்சிக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக 52 கோடியே 70 லட்சம் செலவாகுமென்று இந்த ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இது தமிழ் நாட்டின், இந்த ஆண்டிற்கான மொத்த நிதித் தொகையில் 24 சதவீதம் ஆகும். இதன் விவரங்கள் நிதி இணைப்பு வெளியீட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதில் மிகவும் முக்கியமான பிரிவு ஆரம்பக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 21,23,00,000 ஆகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகச் செலவிடப்படும் தொகையில் இது 40.5 சதவீதம் ஆகும்.

- இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின் கீழ்ப் பணி புரியும் அரசாங்க ஊழியர்களின் ஊதியம் ரூ. 4,20,00,000 ஆகும். அதாவது மொத்தச் செலவில் இது 8 சதவீதமாகும். அரசாங்க மானியத்தைத் தவிர, ஊராட்சிகளில் வரிகளின் மூலம் வசூல் செய்வதையும் சேர்த்தால், மொத்தச் செலவு ரூ. 55,79,00,000 ஆகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் நிதியிலிருந்து, அவர்களது சிறிய ஊழியர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் மொத்த ஊதியம் ரூபாய் 1 கோடியே 50 ஆயிரம். இவற்றை யெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு பார்க்குமளவில் ஊழியர்களுக்காகச் செலவு செய்யப்படுவது மொத்தச் செலவில் 10 சதவீதம் ஆகும்.

இவ்வரசின் கீழுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளும் தலத் தீர்வை மேல் வரியில் (Local cess Surcharge) தங்கள் வருவாயை பெருக்கிக் கொண்டுள்ளன. தலத் தீர்வை மேல்வரிக்கு அரசினர் கொடுக்கும் இணை மானியம் சென்ற ஆறு ஆண்டுகளில் ரூபாய் 85.24 இலட்சத்திலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 200 இலட்சமாக அதிகரித்துள்ளது. இவற்றுல் நாம் அறிவதெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இந்த 6 ஆண்டுகளில் ரூ. 115 இலட்சத்துக்குக் குறையாமல் வரிகளின் மூலம் நிதி திரட்டியிருக்கின்றன என்பதுதான். அம்மாதிரியே தமிழக உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கேனிக்கை வரியின் மீது மேல்வரியும், காட்சி வரியின் மீது மேல்வரியும் விதித்துத் தன்னுடைய வருமானத்தைக் கிட்டத்தட்ட நான்கு மடங்காகப் பெருக்கிக் கொண்டன.

ஊருக்குத் தேவையான ஒளியமைத்தல், நல்ல வழியமைத்தல், பள்ளியமைத்தல், பாலம் அமைத்தல், பாசன வசதி அளித்தல், மருத்துவ உதவி அளித்தல், மனமகிழ் மன்றம் அமைத்தல், குடிதண்ணீர் வசதி அளித்தல், வானொலி நிலையம் அமைத்தல், விதையளித்தல், நல்ல உரம் அளித்தல், உழவர்க்குத் தேவையான உதவியளித்தல், போன்ற பணிகளை உள்ளடக்கி உள்ளவைதான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களாகும்.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1967 ஜூலை 13]

தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆரம்பக் கல்வியை சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தது ஒரு மாபெரும் சாதனையாகும். சென்ற ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் 22,401 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 4,991 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் இருந்தன. பள்ளிகட்டுவதென 10,900 புதிதான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1,09,616 ஆசிரியர்கள், 35½ இலட்சம் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தனர். இவ் வெண்ணிக்கை ஆண்டுதொறும் உதிமாதமென்பதில் ஜயமில்லை. இவ்வாண்டில் கிராமப் பணிகள் திட்டத்திற்கென 273.32 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1966 டிசம்பர் 31-ந் தேதி முடிய 2,512 மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள், 47,200 குடி நீர்க் கிணறுகள், 22,000 மைல்களுக்கும் மேற்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் போன்றவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாதைப் பராமரிப்புக்கென ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் “சாலைகள் மானியம்” தனியாகத் தரப்படுகிறது. ஊராட்சி சிறுபாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரை இம் மாநிலத்தில் சுமார் 29,000 சிறு பாசன ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 23,275 ஆதாரங்களைப் பேணி வரும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகத் “தல பாசன மானியம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் இவ்வாண்டு ரூ. 50,00,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் பணிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான பணிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் கலந்தாலோசித்து வகுக்கப் பட்டன. வேளாண்மைத் திட்டத்திற்காக அரசாங்க மானியம் கொடுப்பதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கரிய நிலைமைகளுக்கேற்பத் திட்டங்கள், “இன்றியமையாதவை”, “விரும்பத் திட்டங்கள்” என இரு வகையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, “குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கான வேலைகள்” என்பதன்கீழும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற மீளான வளர்ச்சிக்காகத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒன்றியங்கள் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கான விளக்கத்தைச் சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்பட்ட குறிப்பின் மூன்றாவது இணைப்பில் காணலாம். இதனால் மீளாத திட்டங்கள் நன்கு செயல்படுத்தப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்திய அரசின் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்படும் “கிராம மனித உழைப்புத் திட்டம்” 72 வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வேளாண்மை இல்லாத காலங்களில், இத் திட்டத்தின்கீழ் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஓர் இலட்சம் ரூபாய் வரை செலவு செய்யலாமென சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

உலகச் சிறுவர் நிதி உதவியுடன் (UNICEF) சத்துணவு திட்டம் 9 வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றின் கீழ்ப் பள்ளித் தோட்டங்கள், சமுதாயத் தோட்டங்கள், கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகள், மீன் வளர்ப்பு ஏரிகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திப் பேணி வருவதற்காக ஊராட்சிகளுக்கு நிதி உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்கள், தாய்மார் களுக்கும், இளம் சிறுர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

மலைவாழ்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக மத்திய அரசு உதவியு யுடன் தனித் திட்டம் ஒன்று கொல்லிமலை வட்டாரத்திலும் ஏர்க்காடு வட்டாரத்திலும் நடைபெற்று வருகிறது. இதை இவ்வாண்டு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கலாயன் குன்று வட்டாரத் திலும் செயல்படுத்தி விரிவு படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

சட்டப் பேரவையின் தனிக் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், 88 நகராட்சிகளுக்கு 1964-65-ஆம் ஆண்டு ஏறக்குறைய வருமானம் 11,50,00,000 ரூபாய் வீட்டு வரியாக

1967 ஜூலை 13]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

எல்லா நகராட்சிகளிலிருந்தும் 4 கோடி ரூபாய் வசூலித்திருக்கிறார்கள். கேளிக்கை வரியிலிருந்து அவர்களுக்கு வந்த வருமானம் 2 கோடியாகும். இதர வருமானம் 105 இலட்சம் ரூபாய். சுகாதார வசதிக்காக வசூலிக்கப்பட்டது 60 இலட்சம் ரூபாய். நாளங்காடி, லாரி, பேருந்து நிலையம் ஆகியவைகளிலிருந்து 150 இலட்சம். தண்ணீர் வரியாக 40 இலட்சம் ரூபாய். இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஏறக்குறைய 9,55,00,000 ரூபாய் ஆகும். இது அல்லாமல் அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியமாகவும், கடனாகவும் இந்த ஆண்டில் 195 இலட்சம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த வருமானத்திலிருந்து எல்லா நகராட்சிகளும் சேர்ந்து 270 இலட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கின்றன. ஆண்டு நடைமுறைச் செலவிற்கு 845 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மொத்தமாக 11,15,00,000 ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அனைத்தும் ஓரளவு தம் பணிகளைத் திறம்படச் செய்துள்ளன என்றே கூறலாம்.

எனினும் இவைகள் ஆற்றியுள்ள பணிகளைவிட ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பலப்பல. இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றப் பெரும் நிதி தேவைப்படுகிறது. இதற்கெனத் கிடைத்து வந்த மத்திய உதவி நாளுக்குநாள் குறைந்து வருவதும், நான்காவது திட்டத்தில் வெட்டுச் செய்திருப்பதும் நமக்குக் கவலையளிப்பதாக இருக்கிறது. இவற்றின் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைத்து, வரதாடி, வேண்டிய நிதியைப் பெற இம் மாமன்றம் ஒருமனதாக முயல் வேண்டும் என்பதைப் பணிவுடன் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசினையும், மத்திய அரசினையும் நம்பிக் கொண்டிருப்பதோடு நிலலாமல் தமக்குத் தேவையான நிதியைப் பெருக்க இவ்வமைப்புகள் மேலும் முயல் வேண்டும் என்பதையும், வரிகளை முறையாக விதித்து அவற்றைத் தவறாது வசூலிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த அரசு அவர்களுக்கு அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகின்றது. இம் முயற்சிக்குப் பொதுமக்கள் பெரிதும் துணை நிற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து நான் எடுத்துரைக்க விரும்புவது கதர் கிராமக் கைத் தொழில் பற்றியது.

கதர்-கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கு இந்த அரசு எந்தவகையிலும் எதிரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் இம் மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு வைக்கின்றேன். மாறாக, இத் துறையில் ஏற்படும் வீண் விரயங்களைப் போக்கி, இலாபகரமானதாக் கி, இது எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவானது என்னும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதே இந்த அரசின் எண்ணமாகும்.

கதரும் கிராமத் தொழில்களும் அரசின் தனித் தனிதுறைகளால் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்ததை ஒருங்கிணைத்து செவ்வையான முறையில் நடத்துவதற்குக் கதர் கிராமக் கைத்தொழில் ஆயம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கதர் வளர்ச்சியும் கைத்தொழில் வளர்ச்சியும் இந் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையில் இயங்கி வருகின்றன. இதற்கான நிதி வசதியில் பெரும் பகுதி பம்பாயிலுள்ள அகில இந்தியக் கதர் கிராமத் தொழில் நிறுவனத்திடமிருந்து மானியமாகவும் கடனாகவும் கிடைக்கிறது. மேற்கொண்டு தேவைப்படும் செலவினங்களைத் தமிழக அரசு உதவி வருகின்றது.

கதர்.

இத் திட்டத்தினால் சுமார் 109,862 நூற்பாளர்களும் நெசவாளர்களும் பயனடைகின்றனர். 1966-67-ல் அவர்கட்கு 106.99 இலட்ச ரூபாய் ஊதியமாக வழங்கப் பெற்றது. 1966 நவம்பர்

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1967 ஜூலை 13]

வரை 505 ஆறு கதர் இராட்டைகள் மாற்றிக் கொடுக்கப் பெற்றன. மேலும் 835 டெக்ஸ்டைல் இராட்டைகளும் தரப் பெற்றன. பழைய இராட்டையில் தினசரி ரூ. 1.60 ஊதியம் பெறுபவர் டெக்ஸ்டைல் இராட்டை மூலம் ரூ. 2.40 வரை ஊதியம் பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1966-67, 1967-68 ஆண்டுகளில் முறையே வரவு-செலவுப் புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :

	1966-67. (இலட்சம்.)	1967-68 (இலட்சம்.)
வரவு : கதர் கிராமத் தொழில் நிறுவனத்தின் மூலம் (மான்யம்).	ரூ. 71.29	ரூ. 66.59
இலாகாவின் மூலம் (விற்பனைப்பொருள்கள்).	243.41	269.99
	314.70	336.58
காதி கமிஷன் கடனுதவி	66.40	60.78
செலவு	324.44	357.67

1967-68-ல் கதர் உற்பத்தியின் மதிப்பு ரூ. 211 இலட்சம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொகையில் பட்டாடை உற்பத்தியின் மதிப்பாக உள்ள ரூ. 49 இலட்சமும் சேரும். தமிழக அரசு 1966-67-ல் 12 இலட்சம் மான்யமும் ரூ. 9 லட்சம் கடனுமாகக் கொடுத்துவியுள்ளது. 1967-68-ல் 12 இலட்சம் மான்யமும் 16 இலட்சம் கடனுமாகக் கொடுத்து உதவுகிறது.

தமிழகத்தில் 161 விற்பனை நிலையங்களும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கழுதி என்னாமிடத்தில் ஒரு பயிற்சி நிலையமும், திருப்பூர், ஈரோடு ஆகிய இடங்களில் இரண்டு சாய அச்சத் துறை நிலையங்களும் இயங்கி வருகின்றன. சென்ற ஆண்டில் ரூ. 203 இலட்சம் மதிப்புள்ள கதர் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிராமத் தொழில்கள்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கதர்-கிராமத் தொழில் நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் கிராமத் தொழில்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1966-67-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு விபரமும், 1967-68-ஆம் ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் புள்ளி விவரங்களும் பின் வருமாறு :—

	1966-67 (இலட்சம்.)	1967-68 (இலட்சம்.)
வரவு—கதர்-கிராமத் தொழில் நிறுவனத்தின் மூலம் (மான்யம்).	26.68	28.44
இலாகாவின் மூலம் (விற்பனைப் பொருள்கள் மூலம்).	29.53	37.09
	56.21	65.53
செலவு	70.59	80.37
கடன் நிலை—கதர்-கிராமத் தொழில் நிறுவனத்திடமிருந்து பெறும் தொகை.	228.41	152.85

1967 ஜூலை 13]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

இத்துறைக்கு 1966-67-ல் தமிழக அரசு ரூ. 14 இலட்சம் மான்யமாகத் தந்துள்ளனர். 1967-68-ல் ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளது.

சென்ற ஆண்டு 2,57,368 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. இதன் மூலம் அவர்கள் பெற்ற ஊதியம் ரூ. 269.57 இலட்சம். இவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 753 இலட்சமாகும்.

சென்ற ஆண்டிலிருந்தே கருமான் தொழிலும் தச்சுத் தொழிலும் கதர் கிராமத் தொழில் ஆயத்துடன் இணைக்கப் பெற்றாலும் இத் தொழில்களின் இன்றியமையாமையை நோக்கி விரைவில் உதவியளிக்கத் காதி குழுவினரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

(1) இத் தொழிலாளர்கள் தமக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களை வாங்குவதற்குரிய கடன் வசதி, அவற்றை உருவாக்குவதற்குரிய தொழில் வசதி, உருவான பொருள்களை விற்பதற்குரிய வியாபார வசதி ஆகியவை செய்யப் பெற ஒருங்கிணைந்த ஒரு கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் தொழில்படுத்தற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இக் கூட்டுறவு நிறுவனம் அந்த வட்டாரத்தின் தண்ணீர் இறைக்கும் மின்பொறி உட்பட விவசாயத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்.

(2) தற்போது மாநில ஆயம் பனை நார் சேகரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுச் சென்ற ஆண்டில் 37 இலட்சம் ரூபாய்க்குப் பனை நார் ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. என்றாலும் பிற நாடுகளில் நம்முடைய கச்சாப் பொருளைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் துடைப்பான்களை (Brush) வரவழைத்து அவை செய்யப் பெற்றுள்ள வகையை ஆய்ந்து நாமே துடைப்பான்களைத் தயாரித்தால் நலமாக இருக்கும். இதற்கான செயல் முறைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(3) ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள எண்ணெயும் பிண்ணாக்கும் சென்னை மாநிலம் உற்பத்தி செய்கிறது. செக்கின் மூலம் ஆடப்படும் கடலைப் பிண்ணாக்கில் ஓரளவு எண்ணெய் தங்கி விடுவதால், அதனைப் பிரித்தெடுக்கும் கருவி (Solvent extraction plant) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் போன்ற ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்குமே யானால், தொழிலாளர்கள் இன்னும் அதிகமாகப் பயன் பெறக்கூடும். இங்ஙனம் பிரிக்கப்பட்ட பிண்ணாக்கைக் கலவை உரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அனைத்திந்திய கிராமத் தொழிலபிவிருத்திக்கு நான்காவது திட்டத்தில் கேட்டிருந்த ரூ. 104 கோடியில் ரூ. 40 கோடி தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிகிறோம். கிராமங்களில் தொழில்கள் வளர வேண்டுமானால், இத் தொகை போதுமானதாக இராது என்பதை மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த இம் மாமன்றம் ஒருமனதாக முன்வர வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

காதி கிராமத் தொழில் ஆயத்தின் வைப்புத் தொகைக்கு மாநில அரசு, மின் கழகத்திற்கு வழங்குவது போல வட்டி தரக்கூடுமானால், மானியத் தொகையில் குறைந்தது 5 இலட்சம் குறைக்க வழியுண்டு.

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து இவ்வமைப்புகளின் பொறுப்பு எவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதை அறியலாம்.

எனவேதான் இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களில் ஏற்படும் வீண் விரயங்களைத் தடுக்கவும், வேண்டாத பதவிகளை மாற்றியமைக்கவும், வேண்டியவைகளை உருவாக்கவும் இந்த அரசு விரும்புகிறது. இதற்கு இம் மாமன்றத்தின் ஒத்துழைப்பை வேண்டுகிறது.

இம் மன்றங்கள் கிராமங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அமைப்புகள் என்ற அந்த அளவோடு நின்று, காய்தல் உவத்தல் அகற்றி, கட்சி மாச்சரியங்களை மறந்து, அனைவரும் ஒரு குடும்பத்தைச்

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1967 ஜூலை 13]

சார்ந்தவர்கள் என்னும் உணர்வோடு செயலாற்றும்படி சிறப்பான பணியாற்ற முடியும். இம் முறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்—செயலாற்றும்படி நம்புகிறேன்.

இத் துறையில் பணியாற்றும் அலுவலர்கள் அனைவரும், அரசுக்கும் பொது மக்களுக்கும் இடையில் நற்றுதலுடனாக நின்று, தமக்குக் கிடைத்துள்ள இப்பொறுப்பு பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்குக் கிடைத்துள்ள அரியதொரு வாய்ப்பு என்னும் தியாக உணர்வோடு அரசுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் துறை மேலும் நன்கு செயல்பட்டு பொலிவும் வலிவுமுடையதாயும், ஒப்பிலாததாயும், உலகத்திற்கொரு புதுமையானதுமான சமுதாயம் அமைக்கத் தக்க ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வழங்குமாறு மன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இவற்றை எடுத்து விளக்க இடமளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களுக்கு என் நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி): மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவை முன் விவாதத்திற்கு இருக்கின்றன.

*திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற தலைப்பில் உள்ள மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் தான் கிராமங்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலிருந்துதான் கிராமங்களுக்கு எந்த நல்லதையும் செய்ய வேண்டுமானாலும் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்குப் போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. அதனால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நல்ல முறையில் இயங்க முடியாமல் இருக்கிறது. நம் அரசு மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் எல்லாம் பரவலாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறது. அத்துடன் இல்லாமல் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து இன்னும் நிதிகள் அதிகமாகக் கிடைத்தால் தான் நம் மாநிலம் சரியாக இயங்கும் என்று நினைக்கக்கூடிய அரசு நம் அரசு. அதே சமயத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்கு ஊன்றிப் பார்க்க வேண்டும். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் அதிகாரங்கள் பரவலாக இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் எல்லாம் அதிகாரிகள் கைகளில்தான் இருக்கின்றன. அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுக்க இந்த அரசு கட்டாயம் முன் வரும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அத்துடன் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நிறைய மானியங்களை அளித்து நிறைய கிராண்ட் கொடுத்து கிராமங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். பட்டணங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நிறைய வசதிகள் இருக்கிறது. அந்த வசதிகள் எப்போது கிராமங்களுக்கு வரும் என்று கிராம மக்கள் எங்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதிகப்படியான பண உதவியை அளித்து சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தை நன்கு செயல்படுத்தவில்லை என்றால் கிராமங்கள் இப்படியே தான் மோசமான நிலையில் இருக்கும். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கிராமங்கள் எல்லாம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் படித்ததிலிருந்தும், இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிலிருந்தும் தெரிகிறது. ஆனால் அங்கு கொடுக்கக்கூடிய கிராமங்கள் எல்லாம் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அது என் என்று தெரியவில்லை. நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருக்கிறேன். என் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரப்படி, அதை இங்கு படிக்கிறேன். இவ்வளவு கிராண்ட் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதைப் படித்துப் பார்க்கால் வருட வருடம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு

1967 ஜூலை 13] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

வருகிற கிரூன்ட் எப்படி குறைகிறது என்பது தெரியவில்லை. அதை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து பதிலுரைக்கும்போது அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இணைப்புச் சாலைகளுக்காக 1965-66-ல் ரூ. 44,142 அங்கு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 1967-68-க்கு ரூ. 9,000 மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இப்படிக் குறைந்திருக்கிறது? கிராம குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக 1965-66-ல் ரூ. 20,721 கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1967-68-க்கு 10,000 ரூபாய் மட்டுமே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை வைத்து கிராமக் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை எப்படி நன்கு நடத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக 10,000 ரூபாய் கொடுத்தால் எப்படி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பள்ளிக்கூட மான்யமாக 1965-66-ல் ரூ. 20,107 கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 1967-68-க்கு ரூ. 6,600 மட்டுமே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தைக் கூட இந்த 6,600 ரூபாயில் கட்டி முடிக்க முடியாது. ஆகவே இதைக் கொண்டு எப்படி பள்ளிக்கூட கட்டடங்களை நன்கு கட்டி முடிக்க முடியும்? விவசாயத்திற்காக 1965-66-ல் ரூ. 55,761-92 கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1967-68-ல் ரூ. 10,200 தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள விவசாயத்தை இதைக் கொண்டு எப்படிப் பெருக்க முடியும்? ஆகவே கொடுக்கக்கூடிய கிரூன்ட்ஸ் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இப்படிக் குறைந்து கொண்டு போனால் கிராமங்களின் கதி என்னாவது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கால் நடைப் பராமரிப்புக்கு 1966-67-ல் ரூ. 6,300 கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 1967-68-க்கு ரூ. 2,600 தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு எப்படி கால்நடைகளைப் பராமரிக்க முடியும்? அதுபோலவே எல்லா கிரூன்ட்களும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு போனால் போகலாம். ஆனால் எனக்கிருக்கிற நேரத்தில் என் பாயிண்டை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : முன்னால் நாம் இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொடுத்த போது 31-7-1967-ம் தேதியோடு முடிவடையும் காலத்திற்குள்ள கணக்குகளை வைத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டு முழுவதற்கும் உள்ள தொகையை இனிமேல்தான் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : அப்படியானால் நான் குறிப்பிட்டது மாதிரி 1965-66-ல் கொடுத்த மானியத்தைவிட 1966-67-ல் கொடுத்த மானியம் குறைந்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? எப்படிக் குறைந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். இப்படியே குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று தான் நினைக்கிறேன். கிராண்ட்டைக் கூட்டிக் கொடுப்பதாக இருந்தால்—இடைக்கால பட்ஜெட்டிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இனிமேல் கூட்டிக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றால்—கொடுக்கடும், அப்படிச் கூட்டிக் கொடுத்தால் கிராமங்களில் நல்ல வேலைகளைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பற்றி, அதிலே உள்ள அதிகாரிகளை யெல்லாம் எப்போது, அதிகாரிகளை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பதிலே குழப்படியாக எங்கும் இருக்கிறது. இதற்கு என்னுடைய கருத்து என்ன வென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் கருத்தரங்கு ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்து யூனியனில் அனுபவம் உள்ளவர்களைக் கூட்டி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மென்களாக இருக்கிறவர்களின் கருத்துக்களையும் கேட்டு, எப்படிச் செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பிற்
பகல்
12-30

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 ஜூலை 13]

பஞ்சாயத்துக்களிலே இப்போது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பணப் பொறுப்பு வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே பல குறைபாடுகள் ஏற்படுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்திலே இருக்கிற பணப் பொறுப்பு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு இல்லாமல் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே வேலை செய்கிற கிராம சேவக்குகளைப் பஞ்சாயத்துக்கு எக்ஸ்ச்சூட்டிங் ஆஃபீஸர்களாகப் போட்டு, நான்கு பஞ்சாயத்துக் களுக்குச் சேர்த்து ஒரு கிராம சேவக்கை எக்ஸ்ச்சூட்டிங் ஆஃபீஸராகப் போட்டு, பணப் பொறுப்புக்களை அவர்களே ஏற்கக் கூடிய நிலையில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது கிராம சேவக்குகள் எந்த வேலையும் பார்ப்பது கிடையாது. அவர்களுக்குப் பொறுப்பான வேலை ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இந்த மாதிரி வேலையைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அடிக்கடி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கையாடினார்கள், தப்புச் செய்தார்கள் என்ற நிலைமை இல்லாமல் இருக்கும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தங்களுடைய வேலையை நல்ல முறையில் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே எப்படித் தீர்மானம் போட்டு வேலை நடக்கிறதோ, அதே மாதிரி பஞ்சாயத்துக்களிலே தீர்மானம் போட்டு வேலை நடக்கும்படி கிராம சேவக்குகளை எக்ஸ்ச்சூட்டிங் ஆஃபீஸர்களாகப் போட்டு, அவர்களே வரவு-செலவு செய்யும்படி செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து வரி வசூலை அவர்களே செய்யும்படி ஆர்டர் போட்டுவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது பஞ்சாயத்து வரி வசூலை ஹெட்மென்கள் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேலையைச் சரிவரச் செய்வதே இல்லை. என்கு பார்த்தாலும் பாக்கியாக இருக்கிறது. ரெவினியூ வரி வசூலை கவனிக்கிறார்களே தவிர பஞ்சாயத்து வரி வசூலை அவர்கள் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து வரி வசூல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. பஞ்சாயத்தில் கிராம சேவக்குகளை விட்டு வசூல் செய்யும்படி ஆர்டர் போட்டு விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

சோஷல் வொர்க்கர்ஸ் என்று போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த வேலையும் பார்ப்பதில்லை. தினமும் தூங்கி எழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே ஆட்களைச் சரி செய்யப் போட்டிருந்தார்கள். அவர்களை யெல்லாம் எடுத்துவிடலாம். அவர்களை ரிட்டையர் செய்து பென்ஷன் கொடுத்து அனுப்பி விடலாம் — அந்த மாதிரி ஆட்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கிற எக்ஸ்டென்ஷன் ஆஃபீஸர்கள் பூராவும் தேவையில்லை. இப்போது ஐந்து ஆஃபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆஃபீஸர்கள் இருந்தால் போதும் — மூன்று பேர்களை எடுத்து விடலாம். இரண்டு பேர்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்யலாம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் இருக்கிறார். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் எப்படி இருக்கிறார் என்றால், ஒரு சில இடங்களில் அவர் பாதி சேர்மன் மாதிரி இருக்கிறார். பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏதாவது தகராறு என்றால், அவர் ஒரு கட்சியைப் பிடித்துக்கொள்வார். அவர் ஒரு கட்சியை நடத்துகிற மாதிரி இருக்கிறார். ஏன் இந்த மாதிரி இருக்கிறது என்றால், அதிகாரிகள் கையில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதால்தான். பழைய ஜில்லா போர்டில் அப்படி இல்லை. காந்தி கண்ட கிராம ராஜ்யம் என்று சொன்னார்கள் — அதிகாரத்தை மக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து மக்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் சேர்மனுடைய செக்ரட்டரி மாதிரி இருக்க வேண்டுமே தவிர, இவர்களுக்கு ஜாஸ்தி அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய வேலை வரவு — செலவு செய்வது, ஆஃபீஸ் மெயின்டெயின் செய்வது ஆகிய அதோடு சரி என்று இருக்கும்படி செய்தால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

1967 ஜூலை 13] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்ஸிலுக்கு இப்போது கலெக்டர் சேர்மனாக இருக்கிறார். அது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பாடானது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைவராக இருக்கக் கூடாது. ஜனநாயகத்தில் ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகள் தான் தலைவராக இருக்க வேண்டும். இதை இந்த அரசு ஜன பிரதிநிதிகளை மாற்றுவதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில தலைவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் இப்போது நியமனத்தில் இருக்கிறார். அதையும் எலெக்ஷன் முறையில் கொண்டுவந்தால் ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். இந்த அரசு அதையும் உடனடியாக கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் போகும் ரோடுகள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இருக்கின்றன. சலுகைகளை ஒன்றுமே அபிவிருத்தி செய்ய முடியவில்லை. அந்த ரோடுகளிலே பஸ்விலே போகிறவர்களை எல்லாம் திட்டிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளைச் சரி செய்யப் பணம் கிடையாது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள பஸ் போகும் ரோடுகளை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டால் தான் அந்த ரோடுகள் அபிவிருத்தி அடைந்து கிராமங்கள் முன்னேற முடியுமே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் விட்டால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. அதையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு பாசனத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு பாசனம்தான் உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்க மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலம் பூராவக்கும் 50 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு எப்படிச் சிறு பாசன வசதிகளைச் செப்பனிட முடியும்? இதற்கான தொகையைக் கூட்டி கிராமங்களில் உள்ள விவசாயத்தை நல்ல நிலைப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜீப் காரைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஜீப் இருக்கிறது. எப்போது கேட்டாலும் அது இருப்பதில்லை. அதை 10 நாட்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உபயோகப்படுத்த முடியாது. அதிகாரிகள் எடுத்துப் போய்விடுகிறார்கள். இதற்கு அதிகாரிகள் எத்தனை நாட்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம், பஞ்சாயத்து யூனியனில் எத்தனை நாட்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆர்டர் போடவேண்டும். இல்லையென்றால், அதை எடுத்துவிடுவது நல்லது. சேர்மன் ஃபோன் பண்ணிக் கேட்டாலும், அதிகாரி எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார். நான்கு நாட்கள் ஆயிற்று, 10 நாட்கள் ஆயிற்று என்று சொல்லுகிறார்கள். கமிஷனர் கேட்டாலும் எடுத்துக் கொண்டு போய்த் திரும்ப வருவதில்லை. அதை எடுத்துக்கொண்டு போய் மோசப்படுத்தி 3,000 ரூபாய், 4,000 ரூபாய் அவளுக்கு ரிப்பேர் செய்யும் நிலையில் வருகிறது. இந்த மாதிரி இருப்பதால் ஒரு கடுமையான ஆர்டர் போட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் எத்தனை நாட்கள் இருக்க வேண்டும், அதிகாரிகளிடம் எத்தனை நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் அதை எடுத்துவிடுவதே நல்லது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது நான் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கதர், கிராமக் குடிசைத் தொழில் மானியத்தை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிற முறையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் திருக்குறளிலே துவங்கித் தன்னுடைய சொற பொழிவை நடத்தியதற்கு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1967 ஜூலை 13]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கதர்க் கொள்கையை மிக அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். “கதர்-கிராமக் கைத் தொழில்களுக்கு இந்த அரசு எந்த வகையிலும் எதிரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் இம் மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு வைக்கிறேன். மாறாக, இத் துறையில் ஏற்படும் வீண் விரயங்களைப் போக்கி, இலாபகரமானதாகக், இது எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவானது என்னும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதே இந்த அரசின் எண்ணமாகும்” என்று அவர்கள் கொள்கைப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த நேரத்தில் இருந்து கேட்டிருந்தால் எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும்; துரதிருஷ்டவசமாக இருக்க முடியவில்லை. கதர் அபிமானி என்ற முறையில் இந்த அறிவிப்பை நான் வரவேற்கிறேன். காங்கிரஸ் வட்டத்திலிருந்து வெளியேறியுள்ள என்னோன்ற பலர் கதர் வட்டத்திலிருந்து வெளியேறாமல் இருக்கிறோம் என்றால்—நான் நம்புகிறேன், அரசியலில் வேறுபட்டு மாறியிருந்தாலும் கூட—கதர் என்பது கட்சியின் சின்னமல்ல என்பதே இதற்குக் காரணம். என் போன்ற கதரில் நம்பிக்கை யுடையவர்களுக்கு காகத் தனது கொள்கையைத் தெளிவு படுத்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பலர் கதர் அணிபவர்களாக இருக்கிறார்கள்—குறிப்பாக, தி.மு.க.வின் திறமை மிக்க கொரடா அவர்கள் கதர் கட்சியினர். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு சமயம் கதர் அணிந்து மேடையிலே தோன்றியபோது, நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அவர்களுடைய “காங்கிரஸ்” நாடகத்திலே, அவர்கள் கதர் அணிந்த கதாநாயகனாக நடித்தது நன்றாக இருந்தது. இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்கள் பலர் கதர் அணிந்து இருப்பதையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த ஆண்டில் கதர் போர்டுக்கு கடன் கொடுத்த கணக்கைப் பார்த்தால், ஏற்கனவே ரூ. 9 லட்சமாக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 16 லட்சமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்களும் கொள்கைப் பிரகடனம் நல்ல முறையிலே கொடுத்திருப்பதும் கதர் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கிறது. ஏற்கனவேயே காங்கிரஸ் ஆட்சி இந்தத் துறையில் தவறு செய்திருக்கிறது. கதர் போர்டிலே, ஒன்று அதிகாரிகள் இருந்தார்கள்; அல்லது காங்கிரஸ் காரர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். காங்கிரஸுக்கு வெளியே உள்ள கதர் அபிமானிகள் அந்த போர்டில் இடம் பெறாத நிலை நீண்ட நெடுநாளாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு தேபர் கூட இப்பொழுதுதான் சொல்கிறார்கள். கதர் கட்சிச் சின்னம் இல்லை என்று. ஆனால், நடைமுறையில்—20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில்—அது கட்சியின் சின்னமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த போர்டில் உள்ளவர்கள், திறமை வாய்ந்தவர்கள்; நல்லவர்கள். ஆனால், மேற்கொண்டு நியமிக்கப்படும்போது, கதர் அபிமானிகளையும், அதில் நியமிக்க வேண்டும். கட்சிச் சார்பிலுள்ளவர்கள் இடம் என்று இருக்கக் கூடாது.

போக்குவரத்துத் துறைப் பணியாளர்களுக்கு, கதர் கொடுப்பதை நிறுத்திய வகையில் ரூ. 2 லட்சம் சிக்கனம் என்றும், அதற்காகக் கதரை வாங்குவதில்லை என்றும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கதர் கொடுப்பது அந்தத் துறையில் நின்று விட்டால், கதர் துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஏற்கனவே நடந்தது போல, தொடர்ந்து கதர் வாங்கிக் கொண்டுவர இசைந்து இருந்தால், நான் மனநிறைவு பெற்றிருப்பேன். ஆனால், கதர் வாங்கியதை நிறுத்தியது குற்றம் என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. காரணம், காந்தியடிகளே கூட கருதியது என்னவென்றால், யார் மீதும் திணிக்கப்படும் பொருள் அல்ல கதர் என்பதுதான். ஆனால், இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் கதர்தான் வேண்டும் என்று

1967 ஜூலை 13] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வற்புறுத்துவார்களேயானால், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அதை அவர்களுக்கு மறுக்க மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் கூட யு. என். தேபரிடம், “விரும்புவோர்களுக்கு வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம்; மறுக்க மாட்டோம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். சிக்கனம் செய்ய வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 2 லட்சம் சிக்கனம் என்கிறார்கள். சிக்கனத்தில் பெயர் பெற்ற பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர், சிக்கனம் என்ற கோணத்தில் இருந்து மட்டும் அதைப் பார்க்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, சிக்கனம் செய்வது எல்லாத் துறையிலும் முடியாது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இருந்தாலும், இந்த ஆண்டில், அரசு மக்கள் விரும்பும் பட்ஜெட்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, பல துறைகளில் பழியை ஏற்றுக் கொண்டும் சிக்கனம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். அதைக் குறைக்கிற விரும்பமில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில், அரசின் முடிவால் பாதிக்கப்படுவோருக்கு நிவாரணமும் தேவை. குறிப்பாக அரசாங்கத்திற்கு சப்ளை செய்துகொண்டிருந்தது வெள்ளைக்கோயில் சர்க்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கதர்தான். இப்பொழுது அது நிறுத்தப்பட்டால், சுமார் 2,000 பேர்கள் வேலை இழப்பார்கள் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அது உண்மையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அது உண்மையாக இருந்தால், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும் அதைப் பற்றி யோசித்து, இந்த 2,000 பேர்களுக்கும் வேலை போகாத நிலைக்கு மாறுதல் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குக் கதருக்குப் பதிலாக கைத்தறித் துணி கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்தால், வெள்ளைக்கோயில் பகுதியிலிருந்து வாங்குவதாக இருந்தால், அவர்களே சப்ளை செய்ய முடியும் என்ற தகவலும் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையிலும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும், கலந்து பேசி, இந்த நிவாரணத்தை அவர்களுக்கு அளிக்க வழி காணவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு ம.பொ.சி. அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல், கைத்தறித் துணிகளை வாங்குகிற நேரத்தில், இது வரையில் கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் பல பேர்க்கு வரத்துத் தொழிலாளர்களுக்காக, கைத்தறித் துணிகளை வழங்குகிற அளவுக்குத் தயாராக இருந்தால், கைத்தறித் துணிகளை அவர்களிடம் வாங்குவதற்கு எந்த விதமான தடையும் இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அமைச்சரவர்கள் ஆதரவான கருத்தைத் தெரிவித்ததற்காக மகிழ்ச்சி. எனக்குக் கிடைத்த தகவல் வரை அந்தக் கிராம தொழிலாளர்கள் கைத்தறி ஆடை வழங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று தான் கேள்விப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கதர் வேறு, கைத்தறி வேறு என்று நாம் நினைக்க முடியாது. கதரிலிருந்து வளர்ந்துதான் கைத்தறி. ஆலை நூல்களைக் கொண்டு கையால் நெய்யப் படுவது கைத்தறித் துணி; ஆலை நூலும் இல்லாமல், கையால் நூற்ற நூலைக்கொண்டு, கையாலே நெய்வது கதர். ஆரம்பத்தில், மானத்திற்கு உடை உடுத்த மக்கள் ஆரம்பித்த நாளில் கதர்தான் உடுத்தார்கள். பின்னால் ஆலைகள் தோன்றின. ஆலை நூலைக் கொண்டு கைத்தறித் துணிகளை நெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அந்நிய ஆட்சி, கையால் நூற்கும் திறனை அடியோடு அழித்து விட்டது; அந்நியர்கள் திட்டமிட்டு சதி செய்ததால், தொழில் அழிந்தது, மறைந்து வந்த காலத்தில் கையால் நூற்ற நூலைக் கொண்டு கைத்தறியால் நெய்த துணி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் பண்புதான் கதர். கைத்தறிக்கும், இதற்கும் போட்டி யிருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே இப்பொழுது கதர் அபிமானிகள் கதராடை கூட, உடன்பாடு இல்லாத இயந்திரமயமாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்காலையே இன்றைக்கு கூடுமான வரையில் பெரிய இயந்திரத்திற்கு சமமாக வளர்த்துக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால், கைத்தறிக்கும், கதருக்கும் போட்டியே இருக்க

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1967 ஜூலை 13]

வில்லே என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காந்தியடிகள் இருந்தால், கதர்த் தொழில் யந்திரமயமாவதை ஏற்பாரோ என்னவோ! இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தின் கதர்க் கொள்கையை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சிகூட ஒரு தவறு செய்திருக்கிறது. இதனை காந்தியத்தை அறிந்தவன் என்ற நிலையில் சொல்லுகிறேன். காந்தியடிகள், ஆலைத் துணி ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க, அந்த இடத்தைப் பூரணமாகப் பிடிக்க வேண்டும் என்று கதரைத் தோற்றுவித்தார்கள். ஆனால், 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அது நிறைவேறவில்லை. கைத்தறித் தொழிலைக் காக்க கரை போட்ட வேட்டியையும், வண்ணச் சேலையையும் உற்பத்தி செய்வதனைக் கூடத் தறிக்க விட்டுவிடவேண்டும் என்ற கொள்கையை, இந்த ராச்சியத்திலே முதல் அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி வற்புறுத்தினார். அவர் காலத்தில் சட்ட மன்றத்திலே அந்தக் கோரிக்கைத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியும் கூட, டெல்லியில் அப்பொழுது இருந்த நிதி அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ரிபேட் மூலம் கைத்தறியைப் பிழைக்க வைக்க முன் வந்தார்கள். ஆலையில் உற்பத்தியாகும் துணிகளைத் தடுக்க மனமின்றி, காந்தியடிகளின் கொள்கை கைவிடப்பட்டது. கனரக இயந்திரங்கள் ராட்சச இயந்திரங்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, சுதேசிக் கொள்கை செயல்படுத்தப்படவில்லை. பிரகாசம் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, கதரை வளர்க்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அன்றைக்கு தமிழக ஆலைகளுக்குக் கதர்கள் ஒதுக்கப்பட்ட போது, “அது கதர் அபிவிருத்திக்குத் தடையான முயற்சி; அதை வாங்க மறுக்கிறேன்” என்று அவர் சொன்னார். அந்தக் கருத்திற்கு இசையாமல், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியினர் அவரது ஆட்சியைக் கவிழ்த்தார்கள். காந்தியடிகளின் கொள்கை அடிப்படையில் செயல்பட்டிருந்தால், ராட்சச இயந்திரங்கள் இல்லாமல், சுத்த சுதேசி வளர்ச்சி யடைந்து, இன்றைக்கு நாடு முழுதும் கதர் அணிந்திருக்கும் நிலை காணக் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு என் போன்றவர்கள் கதர் அணிவது ஒரு சடங்காக ஆகிவிட்டது.

இந்தக் கதர் மானியத்தை ஆதரித்து, வரவேற்று, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் சொன்ன கருத்து நிறைவேற்றப்படும் என்று நம்பி சில பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும் வெள்ளக்கோவில் கிராமவாசிகளை உற்சாகப்படுத்தி, கதர் தேக்கத்தைப் போக்கி, கூடுமான வரையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எந்தத் துறையிலும் நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய “சப்ஸிடி”, உதவி கொடுத்தே இயக்கிக்கொண்டிருப்பது, அதுவும் வாணிகமாகிவிட்ட தொழிலை அப்படிச் செய்வது சரி இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நஷ்டமில்லாமல், தன்னேத்தான் சரிக்கட்டி, சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவிற்கு இருக்க வேண்டும். கதர் உற்பத்தித் துறையிலும் “சப்ஸிடி”யை நம்பியிருக்கக்கூடாது என்று கூறி இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, ஆதரித்து, பாராட்டுகின்ற வகையில் என்னுடைய கருத்தினையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகராட்சிக்குத் தேவையான பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் பல்வேறு திட்டங்களை வைத்து அதற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை முறியிலும், சென்னை மாநகர மக்களின் சார்பிலே வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். சென்னையில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஜன நெருக்கடியையொட்டி ஆங்காங்கு விடுதிகள் அமைக்கவும், விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் தடுத்து நிறுத்த ஆங்காங்கு சுரங்கப் பாதைகளை அமைக்கவும், குறுகலான பாலங்களை அகலப்படுத்தவும், அதே போல் மாநகராட்சி

1967 ஜூலை 13]

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்]

மூன்றாம், நான்காம் பிரிவுப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புக்களைக் கட்டித் தருவதற்கும், பிராட்வேயில் உள்ள வெளியூர் பஸ் நிலையத்திற்கு மேம்பாடுகள் செய்வதற்கும், கேசவப் பிள்ளை பூங்காவில் மொத்த விற்பனை அங்காடி அமைப்பதற்கும், நகரத்திலே நீர் வழங்குவதற்கும், கழிவுநீரை அகற்றுவதற்கும், இப்படிப் பல நல்ல திட்டங்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கை பற்றி குறிப்பிட்டு ஒன்று தரப்பட்டிருப்பதில், சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், மாநகராட்சியின் செலவுப் பொறுப்புக்களைக் குறைப்பதற்காக அரசு மாநகராட்சியின் மேற்பார்வையிலுள்ள மலைச்சாலை, பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலை, வடக்குப் பெருஞ்சாலை, புதிய ஆவடி சாலை, சென்னை-எண்ணூர் சாலை ஆகிய இவைகளை மேற்கொண்டது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது இன்றைய தமிழக அரசின் பெருந்தன்மையைக் காட்டுமே தவிர உண்மையானது அல்ல. உள்ளடங்கிய வேறு எந்த நோக்கத்திற்காக அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று நான் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கொண்டுவரப்பட்டது இந்த திட்டம், கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எந்தெந்த வகையிலே மாநகராட்சி பெற்றுப்புக்களைப் பறித்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே பறித்துக் கொள்ளவும், அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்கும், மாநகராட்சியைக் கலைப்பதற்கும் உரிமை வேண்டுமென்ற சட்டத்தையும் கடந்த கால அரசு கேட்டது. அங்கே மாநகராட்சி மன்றத்திலே நிர்வாக பொறுப்பில் வீற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாசு ஏற்பட வேண்டுமென்று செய்த தவறான பல்வேறு முறைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். மாநகராட்சி மன்றம் நெடுங்காலமாக நகரத்திலே உள்ள நெடுஞ்சாலை பராமரிப்பு செலவிற்கு இந்த நகரத்திலே விடப்படும் மோட்டார் வாகன வரியின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் பொறும் தொகையில் ஒரு கணிசமான அளவிற்குத் தர வேண்டுமென்று மாநகராட்சி கேட்டது. அதைத் தட்டிக் கழித்து அதே நேரத்தில் நீண்ட பெரும் சாலைகளைத் தன்னுடைய பொறுப்பிலே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றுச் சொல்லி, மாநகராட்சி மன்றம் சரியாக நிர்வகிக்கவில்லை என்று மக்களுக்குக் காட்டும் வகையில் அந்த முறை கொண்டுவரப்பட்டது என்று பணிவன்போடு இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. கடந்த கால காங்கிரஸ் கட்சி அரசு மாநகராட்சியின் மீது தொடுத்த கண்களிலே முக்கியமானது, இந்த மாநகராட்சி மன்றம் எந்த சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் இயங்கி வருகிறதோ அதாவே முக்கியமாகும். வெள்ளை அறிக்கை என்ற பெயரிலே ஒரு அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டது. உண்மையிலேயே அந்த அறிக்கை வெள்ளை அறிக்கை அல்ல. கொள்ளை அறிக்கை. அந்த அறிக்கைக்கு அரசு காட்டிய தாரணம் “Decentralisation of powers” அதிகாரங்களை பரவலாக்குவது என்பது ஆகும். ஏற்கனவே உள்ள முறையில் ஏழு நிலை குழுக்கள் இயங்கிவந்தன. ஒவ்வொரு குழுவும் 7 பேர் கொண்டதாகும். முன்பு 49 பேர்களிடம் பரவலாக இருந்த அதிகாரம் இத் திட்டத்தின் மூலம் 3 பேர்களிடம் குவிந்தது. மேயர், ஆணையாளர், மத்தியக் குழுத் தலைவர் ஆக இந்த மூன்று பேர்களிடம் 49 பேர்கள்கையிலே இருந்த அதிகாரத்தைக் குவித்தது. அதற்குப் பெயர் வெள்ளை அறிக்கைத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தில் சில குழுக்களும் உண்டு. ஒன்று வேலை கொடுக்கும் குழு, இன்னொன்று ஒப்பந்தக் குழு. ஒப்பந்தக் குழுவிற்கு மேயர் தலைவராக இருக்க வேண்டும். இதன்படி குறிப்பிட்ட ஒரு ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்த ஒப்பந்தம் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு வந்து பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களால் அது சரியான ஒப்பந்தம் அல்ல என்று மறுக்கப்பட்டால் அப்பொழுது மேயரின் அந்தஸ்து மரியாதை அவல நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது. இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் அப்போதிருந்த ஆட்சியினால் நடப்பது நடக்கட்டும் என்று இத் திட்டம் புகுத்தப்பட்டது.

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்தத் திட்டத்தில் வட்டக்குழு, மத்தியக் குழு என்று இரண்டு இருக்கின்றன. வட்டக்குழுவிற்குச் சில அதிகாரங்களும், பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன. அதேபோன்று மத்தியக் குழுவிற்கும் சில அதிகாரங்களும், பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன.

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்] [1967 ஜூலை 13]

ஏற்கனவே, மாநகராட்சி மன்றத்தில், மக்கள் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவிக்க வந்தால் அவைகளைக் கேட்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே அதிகாரிகளைக் கண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிந்தது. ஆனால் இப்போது மத்தியக் குழுவிலேயுள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அது வட்டக்குழுவின் பொறுப்பு என்று தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். வட்டக்குழுவிலே போய்க் கேட்டால் அது மத்தியக் குழுவின் பொறுப்பு என்று அவர்கள் சொல்லவும் இப்படி அதிகாரிகள் கூட தட்டிக் கழிப்பதற்குத் தக்க துணையாக அமைகிறது இந்த வெள்ளை அறிக்கை திட்டம் என்றும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் இல்லை. மூன்று பேர்கள் சென்னை நகரத்திலேயுள்ள நிர்வாகப் பணிகள், ஆணை ஒப்பந்தம் முடிவு செய்பவர்களாக ஆக்கி வைத்திருந்தால் அதற்குப் பின்னால் எப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடைபெற அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இதுபோன்ற முறைகளையெல்லாம் பார்த்து, அந்த வெள்ளையறிக்கைத் திட்டத்தை மாற்றி உடனடியாக மீண்டும் பழைய முறையை மாநகராட்சி மன்றத்தில் அமுலாக்குவதற்கு நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று வைத்திருக்கிறார்கள். வேலை கொடுக்கிற வாய்ப்பு, மற்றக் காரியங்கள் ஆணையரிடத்தில் இருந்தது. இப்போது செகண்டரி கிரேடு டீச்சர்கள் வேலைக்கு வரவேண்டுமென்றால் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதி, தேர்வில் வெற்றி பெற்றால்தான் வேலை என்று இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று தேர்வு அடைந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அதையே அவமானப்படுத்துவதுபோல இது இருக்கிறது. பல்வேறு தொழில்களுக்குப் பயிற்சி இருப்பதுபோல ஆசிரியர் தொழிலுக்கும் ஒரு பயிற்சி இருக்கிறது. அதற்கென்று இரண்டு ஆண்டு காலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஆசிரியர் வேலைக்கு வர மீண்டும் தேர்வு எழுதி அதில் தவறி விட்டார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், அப்படிப்பட்ட நிலை வந்தால், இரண்டு ஆண்டு காலம் பயிற்சி பெற்றார்களே அதற்கு என்ன அர்த்தம். எனவே சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை வைக்கும் நிலைமாரி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் தேவையில்லை என்று அதை எடுத்துவிட வேண்டும். எனவே அமைச்சரவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வார்கள் திருத்தியமைப்பது பற்றி அண்மையில் அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 100 வார்களை 120 வார்களைக் மாற்றப் போவதாகக் கூறினார்கள். இதை ஆணையர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் ஒரு திருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்னையிலே உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும், மேயர், மற்றவர்களையும் கொண்டு ஒரு குழுவாக அமைத்து, மற்ற நிலவரங்களையும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்தால் இன்னும் கொஞ்சம் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று மாநகராட்சி, மன்றத்தைப்பற்றி இங்கே நாம் பேசுகிறோம். மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவது, கழவு நீரை அகற்றுவது போன்ற எல்லா வசதிகளையும் பெருக்குவதாக கூறுகிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தமிழ்ப் பெரியார் திரு.வி.க. அவர்கள் பெயரால் அமைந்துள்ள காலனியும் சர்மா நகர் என்ற தொழிலாளர் காலனியும் இருக்கின்றன. அதேபோன்று அயன்புரம் சதர்ன் ரயில்வே தொழிலாளர் காலனியிலும் உள்ளது. திரு.வி.க. காலனிக்கு நீர் வழங்கப்படவில்லை. இவ்வாறு நீர் வழங்கப்படாததற்குக் காரணம் மாநகராட்சி இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. எனவே அவர்களுக்குக் குடி நீர் வழங்கும் காரியத்தை மாநகராட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உத்தரவை நமது மாநில அரசு இடவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சதர்ன் ரயில்வே தொழிலாளர்கள் வாழும் அயன்புரம் பகுதியில் உள்ள அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒட்டுப் போடு

1967 ஜூலை 13]

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்]

கிரூர்கள். அவர்கள் ஒட்டுப்போட்டு தங்களுக்கென ஒரு மாநகராட்சி உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு உறுப்பினரை அனுப்புகிறார்கள். டெல்லி நாடாளுமன்றத்திற்கும் உறுப்பினரை அனுப்புகிறார்கள். இந்த மூன்று மன்றங்களுக்கும் உறுப்பினர்களை அனுப்பத்தான் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் இருக்கும் வீடுகள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. சுகாதாரக் கேடு நிறைந்தது. கக்கூஸ்கள் மிகவும் மோசமாக உள்ளன. ஜெயிலிலே இருப்பதை விட மோசமாக, ஜெயிலிலே உள்ள “சிங்கின் ரூம்” (shell) களைவிட மோசமாக அந்தக் காலனியில் இருக்கும் வீடுகள் உள்ளன. இடிந்துபோய் பாழடைந்து இருக்கின்றன. நம்முடைய அரசு ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்து, மாநில ஆட்சியை பொறுப்பேற்று, அந்தப் பொறுப்பை மாநகராட்சியிடம் நிர்வகிப்பதற்கு ஒப்படைத்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்ற அந்தத் தொழிலாள மக்கள் படுகிற அவதி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அந்த அவதி களைப் போக்கி தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு மாநகராட்சியிடம் அந்தப் பணியை ஒப்படைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, மற்ற இடங்களில் டி.டி.சி. மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு என்று இருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் அம்மாதிரி இல்லை. மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழு என்று இல்லாவிடாலும், நகர அபிவிருத்திக் குழு என்ற அளவிலே வைத்துச் சென்னையிலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கலெக்டர், கமிஷனர் இவர்களை வைத்து, நகரத்தின் நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து, மேலும் பல திட்டங்களை உருவாக்கி நகர முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட அப்படி ஒரு கமிட்டியை, டி.டி.சி. என்று இருப்பதை சி.டி.சி. என்று ஒரு கமிட்டியை உருவாக்குவதற்கு நமது அரசு முன் வரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாநகராட்சியைக் கலைக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பழைய மாநில அரசு கொண்டு வந்தது. அது எந்த அளவிற்குத் தவறு என்பதை முன் கூட்டியே விளக்கியிருக்கிறேன். அந்த அதிகாரத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் நம்முடைய அமைச்சரவர்களிடம் என்னுடைய தாழ்மையான இந்த வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசு நூலகங்கள் நகரசபைக் கட்டிடங்களில் இருக்கிறது. அதன் நிர்வாகம் அரசுக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய சொந்த 50-வது வட்டத்திலே ஒரு நூலகம் இருக்கிறது. அந்த நூலகத்தின் இடத்தை நகரசபை நல்ல வேலி அமைத்து இடையில் புங்காவும் வைத்து சிறப்பாக இருந்தது. இப்பொழுது அங்கு பழுது பார்ப்பது பற்றிக் கேட்டால் மாநகராட்சி கவனிக்கட்டும் என்று அரசும், அரசு அதைக் கவனிக்கட்டும் என்று மாநகராட்சியும் இருக்கிறது. இவை இரண்டும் கவனிக்காமல் அவை சீரழிந்து வெறும் கட்டிடம் மாதிரி இருக்கிறது. எனவே இந்த இரண்டுக்கிடையே தன்மையை நீக்கி நூலகத்தைச் சீராக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாமன்றத் தலைவரவர்களே! இந்த சமுதாய வளர்ச்சி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள முன் வந்திருக்கிறேன். இன்று கிராமங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற கிராமப் பஞ்சாயத்தும், நகரப்பஞ்சாயத்தும் கிராமத்தினுடைய இரு கண்களிலே ஒன்று என்று கருதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு கண்களில் ஒன்று கூட்டுறவும், மற்றொன்று பஞ்சாயத்து என்ற முறையில் கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் சில ஆண்டுகளாக, அரசியல் காரணமாக, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மிக மோசமான அளவில் கருதப்படுகிறது. அதையொட்டி புதிய சர்க்கார், புதிய அரசாங்கம் தீவிரமான நல்ல மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதற்கான முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் நேரத்தில் அதை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1967 ஜூலை 13]

ஆரம்பக் கல்விக்கென்று டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜனுகேஷனல் ஆபீசரைப் போன்று யூனியன் லெவலில் தனியாகக் கல்வி அதிகாரியை நியமித்து, அவரிடம் ஆரம்பக் கல்விப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், அந்த ஆரம்பக் கல்வி அரசியல்நோக்கம் அன்னியில், அரசியல்வாதிகளுடைய கையில் அகப்படாமல் நிர்வாகத் துறையில் நல்லமுறையில் பணி புரியும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தில் இருக்கின்ற கூட்டுறவையும் அதிலிருந்து எடுத்து, சமுதாய நலத்திட்டம், விவசாயத் திட்டம், இந்த இரண்டு துறைகளில் அதிகமான கவனத்தைப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம் கவனிப்பதற்கான முறையில் இந்த இரண்டு இலாகாவையும் அந்தப் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்திலிருந்து விலக்கி, அதற்காக இருக்கின்ற தனி நிர்வாகத்திலே சேர்த்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்தை நான் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் மானியம் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் இருக்கிறது. நகரப் பஞ்சாயத்து என்றால், அதிகமாக வருவாய் வருகின்ற நகரப் பஞ்சாயத்துக்களைக் குறிக்கவில்லை. ஐம்பதாயிரம், அறுபதாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற நகரப் பஞ்சாயத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்கைய நகரப் பஞ்சாயத்துக்குக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகள் கிடைக்கவில்லை. மானியங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், நகரப் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், 70,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் வருகிற நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மானியங்கள் தருவதற்கான முறையில் சட்டங்களைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து வரிகளை இப்பொழுதுள்ள சர்க்கார் திடீரென்று போட்டு விட்டது என்று நான் கருதவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த சர்க்கார் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வசூலிக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தின்படி தான் இப்பொழுது அங்கே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய வழக்கம் போல், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வசூலிப்பதுதான் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் வசதியாக இருக்கும். குறுவையில் பாதி, சம்பாவில் பாதி என்ற முறை இருக்கவேண்டும். ஆகையால் பழையபடி ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வசூலிக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தை அமலாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சமுதாய நலத்திட்டத்திலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டு, அது கிராமப் புறங்களில் மிகவும் கேவலமான அளவிலே நடந்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்திற்காக இயங்குகின்ற அதிகாரிகள், மாதமொன்றுக்கு இத்தனை பேர்களைக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவந்தே தீர வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்திருப்பதுதான். அதன்படி, கல்யாணம் ஆகாதவர்களையும், சாமியார்களையும் கூடக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு இலக்காக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை நடுத்தரர்களிடம் (ப்ரோக்கர்கள்) இடம் கொடுப்பதை நிறுத்தி, மொத்தமாகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளுகிறவர்களுக்குக் குறைந்தது நூறு ரூபாய் என்ற முறையில் அளித்து, செய்து கொள்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதன் மூலம் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைக் குறித்து, பொதுமக்களிடத்திலிருக்கும் பீதியையும், பரவலான தப்பிப்பிரயத்தையும் நீக்குவதற்கான நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தில் இருக்கின்ற ரோடுகளைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஒரு கிராமத்தில் ஆற்றங்கரையோரத்தில் இருக்கும் ரோடுகள்தான் அந்த கிராமத்திற்கு ரோடு வசதியாக இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பராமரிப்பது பொதுமராமத்து இலாக்காவா

1967 ஜூலை 13]

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அல்லது அங்கேயிருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றமா என்று தகராறு ஏற்படுகிற காரணத்தால் அந்த ரோடை இரண்டு பேர்களுமே செப்பனிட முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. அத்தகைய ரோடுகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றத்திலேயே ஒப்படைக்க வேண்டும், அல்லது பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றத்திலிருந்து ரோடு இலாக்காப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, கிராமத்திற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராம நலத் திட்டத்தின் பேரால் பல கிராமங்களில் பல ஆண்டுகளாக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பழைய அரசாங்கத்தில் சாங்ஷன் செய்யப் பட்ட பாலங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் வருகக்கூடிய கிராமத்தில் 1962-வது ஆண்டில் நாலரை லட்சம் ரூபாயில் பாலம் கட்டுவதற்கான முயற்சிகளில் எல்லாவிதமான சாங்ஷன் செய்யப் படும், கடைசியாக ஏதோ ஒரு அரசியல் காரணத்தால் அந்தப் பாலம் நிறுத்தப்பட்டு நாளைவரை அது கட்டப்படவில்லை. அத்தகைய பழைய காரியங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து, அரசியல் நோக்கு பழைய ஆட்சி காலத்தில் இருந்த காரணத்தால், செய்யப்பட்டதை நன்றாக விசாரித்து, அவைகளுக்கு உண்டியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று, இந்த மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்போது கதர் மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்து என்னவென்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நானும் ஒரு காலத்தில் 1942 ஆகஸ்டு போராட்டம் வரைக்கும் காங்கிரஸில் இருந்தேன். 1947 வரைக்கும் நான் சட்டை, வேட்டி, பனியன், துண்டு போன்ற எல்லாமே கதராகத்தான் உடுத்தி வந்தேன். அதற்குப் பிறகு நானே அதைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டேன். இப்போது கதரைப் பார்த்துப்போது, வெறுக்கிற அளவுக்கு ஒரு எண்ணம் வளர்ந்து விட்டது. எந்த நோக்கத்திற்காக நாம் கதர் போட்டிருந்தோமோ அது முழுக்க முழுக்கப் பலன் அளிக்கவில்லை. கதரைப்பற்றி மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் என்ன சொல்லியுள்ளார்கள் என்பதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். “நாம் வெள்ளைக்கார ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதற்காக, வெளி நாடுகளிலிருந்து பிரம்மாண்டமான ஆலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகி வரக் கூடிய துணியைத் தடுப்பதற்காக வேண்டி, அவரவர்களே நூல் நூற்று அவரவர்களே துணியை நெய்துகொள்ள வேண்டுமென்று” காரணம் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒருவரும் நூல் நூற்பது இல்லை—துணியும் நெய்வது இல்லை. ஆகவே, கதருக்காகச் செலவழிக்கின்ற பணம், அவசியமாக நடுத்தெருவில் தூக்கிப் போடுகின்ற மாதிரி வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள், “நாங்கள் கதருக்கு எதிரியில்லை” என்று ஒருவேளை காங்கிரசாருக்குப் பயந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ, தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் அதைத் தூக்கியெறிந்துவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் கைத்தறி நெசவோடு சேர்த்து விடுங்கள். கதர் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

அடுத்து சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம். இந்த வளர்ச்சித் திட்டம் எந்த அளவுக்கு எந்த லட்சணத்தில் இருக்கின்றது என்று பார்க்கப்போனால் இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும், எதை எடுத்தாலும் ஊழல் மயமாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் தருகிறார்கள். அதற்கு இடையிலே எத்தனையோ தரங்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, பஞ்சாயத்து போர்டிலே ஏற்படக்கூடிய ஊழல்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ரோடு போடுவதாக இருக்கும், கிணறு வெட்டுவதாக இருக்கும், எந்த அளவுக்கு வெட்ப்பட்டது, எவ்வளவு அடி ஆழம் வெட்ப்பட்டது, எவ்வளவு அடி இன்னும் வெட்ப்பட வேண்டும், என்பதாகப் பலவித ஊழல்கள் நிறைந்த அளவிலே இருக்கின்றன. ரோடு போட்டதாக இருக்கும்—ஆனால் உண்மை

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1967 ஜூலை 13]

யில் அந்த இடத்தில் ரோடு போடப்பட்டிருக்காது. கிணறு வெட்டியதாகக் கணக்கு இருக்கும்—கிணறு வெட்டப்பட்டிருக்காது—இப்படி ஏராளமான ஊழல்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். நடந்த 1967 பொதுத் தேர்தலிலேயே பஞ்சாயத்து யூனியன் பணத்தை—எப்படி ரோடு போட்டதாக—கிணறு வெட்டியதாக—பல வேலைகள் செய்ததாக—தேர்தலிலே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை நாம் காணலாம். நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை எதிர்த்த காங்கிரஸ்காரர் நண்பர் ரகுபதி அவர்கள் பரங்கிமலை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். அவர் பஞ்சாயத்து யூனியனின், ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள பணத்தைத் தேர்தலில் செலவழித்ததாக ஒரு புகார் இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 10, 12 எம்.எல்.ஏ.க்கள் சேர்ந்து ஒரு புகார் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். “நான் உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது. அது முறையாக வரும்.” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். உத்தரவு போட்டதற்குப் பிறகு எந்தமாதிரி வேலை நடக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதிகாரிகள் இதை இன்று மறுக்கக்கூடிய தன்மையிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நாம் பஞ்சாயத்துக்குச் சென்று கணக்கைப் பார்த்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் சென்று பார்க்க வேண்டும். ரோடு போட்டதாக எழுதியிருந்தால், எங்கே போட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை பரலாள் போட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். கிணறு வெட்டியிருப்பதாக கணக்கு இருந்தால், எந்தக் கிணறு, எவ்வளவு ஆழம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது, ஏன் இத்தனை அடி இன்னும் வெட்டப்படவில்லை என்பனவற்றையெல்லாம் நேராகச் சென்று பார்த்து பரிசீலிக்க வேண்டும். அடுத்தது கணக்குகளையும் பரிசீலித்தாகவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ரெகார்டில் எழுதப்பட்டுள்ள வேலைகள் நடைபெற்றவில்லை யென்று சொன்னால் அதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்படி நேரடிப் பார்வையில்தான் இந்த ஊழலைப் போக்க முடியுமேதவிர, அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பியிருப்பதன் மூலமாக அதற்குப் போதுமான அவகாசத்தையும் கொடுத்தவர்களாக ஆகிவிடுவோம். ரோடு போடாத இடத்தில் ரோடு போட்டதாகவும், கிணறு வெட்டாத இடத்தில் கிணறு வெட்டியிருப்பதாகவும் ரெகார்டில் இருக்கும். இவைகளைக் கெல்லாம் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால், அவசர அவசரமாக ரோடு போட்டு, கிணறையும் வெட்டி, ரெகார்டில் இருப்பதற்கு ஏற்றவாறு செய்துவிட்டு, ரெகார்டு பண்ணி காண்பித்துவிடுவார்கள். உடனே அமைச்சர் அவர்களும், “ஆமாம், ஆமாம் இதையெல்லாம் முடித்து இருக்கிறார்கள்” என்றுதான் சொல்வார். ஆகவேதான், இதுபோன்ற ஊழல்கள் பரங்கிமலைத் தொகுதியிலே மாத்திரமல்ல, பல தொகுதிகளிலும் இதுபோன்ற ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதுபோன்ற புகார்கள் வருமானால் லஞ்ச ஊழல், மோசடி வழக்கு, பணத்தைக் கையாடல், அவைகளை உடனடியாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். “வயிற்றுக்கு இல்லாமல் ஐந்து, பத்து, திருடிவிட்டேன்” என்று சொன்னால், அதற்கு மூன்றுமாதம், ஆறுமாதம், ஒரு வருஷம் தண்டனை கொடுக்கிறார்களே, இம்மாதிரி ஊழல் செய்கிறவர்களுக்கு குறைந்தது பத்து வருஷ தண்டனையாவது கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் பற்றற்றவர்களாகவும், தீவிர கவனம் செலுத்துபவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல, இன்றையதினம் நமக்குத் தெரியும், பல கிராமங்களில் ரோடு போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வேறு எந்த வேலை செய்யவில்லையென்று சொன்னாலும், ரோடு, குடிதண்ணீர், வைத்தியவசதி வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்துக்களிலே இவை உருப்படியாக நடைபெறுவதில்லை. குறிப்பாக ஆந்திராவிலிருந்து தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கிற பகுதிகளில் மோசமான நிலைமை நீடித்து

1967 ஜூலை 13]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

வருகிறது. திருத்தணி வட்டாரத்தில் மட்டும் அதற்கு ஸ்பெஷலாக பணத்தை ஒதுக்கி செலவு செய்திருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர், ரோடு வசதி போன்றவைகள் மற்ற கிராமங்களில் சரியான முறையில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே பலமுறை சுட்டிக்காட்டிச் சொல்லப் பட்டு வந்திருக்கிறது. வெட்டுத் தீர்மானத்திலும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களை நாம் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ரோடுகளைப் போடுவதற்காக பணவசதிகளை ஒதுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடு பூராவையும் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக் கொண்டு, “மெட்ல் ரோட்” ஆக போடவேண்டும். அப்போதுதான் பல்கள் போவதற்கான வசதிகள் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதை நாம் வாங்குவதா, இல்லையா என்பதைச் சொல்லமுடியாது.

அடுத்தப்படியாக பின்தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு—பின்தங்கிய வட்டாரங்களுக்கு எந்த அளவு உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் செயலாற்ற வேண்டும். ஆந்திராவிலிருந்து தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கு நல்ல ரோடு வசதியும், குடிதண்ணீர் வசதியும் அவசியம் செய்து கொடுத்து உதவ வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சட்டத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆக்டாக இருந்தாலும் சரி—பஞ்சாயத்து போர்டு ஆக்டாக இருந்தாலும் சரி, அதில் பல வற்றை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டில் ஏதோ ஊழல் இருக்கிறது, பணத்தைக் கையாண்டார்கள் என்று வழக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறபோது, அவர்களுக்கு கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள உரிமை இருக்கிறதே தவிர, தீர்மானங்களின்மேல் ஒட்டளிக்கும் உரிமை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் முனிசிபல் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள்—ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போடுவார்கள். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஒட்டளிக்கக்கூடிய உரிமை இருக்கக் கூடாது. கோர்ட்டில் வேண்டுமானால் அதுபற்றிய விசாரணை நடத்தப்பட்டு, அவர்பேரில் தவறு இல்லை என்கிற அளவுக்கு தீர்ப்புக்கொடுக்கப்பட்டபின், அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கலாம். அதுவரையில் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள உரிமை கொடுக்கலாமே தவிர ஒட்டளிக்க உரிமை கொடுக்கக் கூடாது. அது மட்டும் அல்ல, இன்னும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் களையக் கூடிய தன்மையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் பேரில் எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக கதர் என்பதைப்பற்றி பலர் பலவிதமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கதரை நான் பொருளாதார கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிறேனே தவிர, காந்தியடிகள் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் ஆரம்பித்தார்கள் என்கிற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு நம் நாட்டில் மிகக் குறைந்த வருவாய் உடைய மக்கள் கிராமப் புறங்களில் அதிகமாகக் கதர் தொழிலையே நம்பியிருக்கிறார்கள். வேறு வேலையே இல்லாத நிலைமையில், இதன் மூலமாகவது கொஞ்சம் வருமானம் கிடைக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் நூல் நூற்று வருகிறார்கள். கோயம்பத்தூர் மாவட்ட கிராமங்களில் பார்த்தால் தெரியும். இந்தத் தொழில் ஒன்றையே நம்பி ஜீவனம் நடத்தக்கூடியவர்கள் பல லட்சக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல ஆக்கத்தை, புதிய, ஊக்கத்தையும் தர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல இடங்களில் இன்றைக்கு கதர் போட்டுக்கொண்டால் ஏனெனமாகப் பேசுகிற மக்களைக்கூடப் பார்த்திருேம். நான் பல ஆண்டுக்காக கதர் போட்டுக்கொண்டு தான் வருகிறேன். இனிபும் போட்டுக்கொண்டுதான் இருப்பேன். நான் காங்கிரசுக்கு எதிராகவே இருந்து வருபவன். கதர் போட்டுக்கொள்கிறவர்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1967 ஜூலை 13]

எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று நினைக்கிற தவறான எண்ணமும் போக்கப்பட வேண்டும். நம் நாட்டில் ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் சம்பாதித்தால் அவரை நம்பி ஐந்துபேர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. நம் நாட்டிலும் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து தொழில்கள் பல வற்றை ஆரம்பித்தாக வேண்டும். நமது பட்ஜெட்டை எடுத்துப்பார்த்தாலும் மிகக் கூட்டமான நிதி நிலைமை இருப்பது தெரியும். மத்திய பட்ஜெட்டும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே பெரிய தொழில்களை பரந்த அளவில் ஆரம்பிக்க வசதி இல்லை. ஆகவே இந்த சிறிய கதர் திட்டத்தை யாவது நல்லமுறையில் செயலாற்றினால்தான் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு கொஞ்சம் வருவாயாவது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு கதர், கைத்தறி ஆகிய இரண்டும் ஒரு நிர்வாகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. அது கூடாது. கதர் நிச்சயமாக தனியான நிர்வாகமாகவே இருக்கவேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு தனி இயக்குநர் இருந்து நல்லமுறையில் தனியாக அது கவனிக்கப்பட்டால்தான் நல்லது. அதை நம்பி வாழ்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

அடுத்து சிறுசிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் அந்த அந்த தொழிலில் அவரவர்களுடைய கிராமத்தில் இருந்தே ஈடுபட வாய்ப்புப் பெருகவேண்டும். அப்போதுதான் கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்குழையாது. எங்கே ஆலையில் செய்கிற பொருள்களை கிராமங்களில் கொண்டுபோய்க் கொட்டி, அவர்களுடைய பொருளாதார வசதியை சரண்டாக்காது என்பதாக மகாத்மா காந்தியடிகள் வற்புறுத்தி வந்தார்கள். இன்றையதினம் கிராமங்களில் தச்சத் தொழில், கொல்லத் தொழில் ஆகியவற்றை நல்லமுறையில் வளர்ச்சி அடையச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கருவிகளை அந்த அந்த கிராமங்களிலேயே செய்துக்கொள்கிற நிலை வளரவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்களின் உரையில் கிராமத்தொழில்களுக்காக மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கி வந்த தொகை குறைக்கப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இந்த அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி அதற்கான முழுத்தொகையையும் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பேச்சு பரவலாக அடிப்படுகிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருப்பது தான். சரியான ஏற்பாடு என்பது என் கருத்து. பொதுவாக இன்றையதினம் அதிகாரிகள் எல்லாம் அங்கே கேட்கப்படுகிற கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் படித்தவர்கள் வருகிறார்கள். படிக்காதவர்களும் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதா என்று அதிகாரிகள் நினைக்கலாம். இப்படி அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருப்பதல்தான் கிராமங்களில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருந்து எடுப்பது நல்லதல்ல. எதிர்பார்த்த பலனை கொடுக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களையே கலைத்துவிடப் போவதாகவும் சொல்கிறார்கள். இந்த இடத்திற்கு வேறு ஒரு நல்ல அமைப்பை ஏற்படுத்தாத வரையில் இதைக் கலைப்பது என்பது சரியாகாது. அங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றால் அதைக் களைவதற்குச் சரியான முறையில் சிந்திக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எப்போதும் போலவே நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 13]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இன்று இருக்கக்கூடிய முறை மிகவும் மோசமானதாகும். எத்தனை கொலைகள், எத்தனை சண்டைகள், இன்னும் அந்தச் சண்டைகளின் விளைவாக பேச்சு வார்த்தைகள் கூட ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இன்றுள்ள முறையை மாற்றி அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட நகரசபைகளுக்கு தேர்தல் நடக்காமல் இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எக்ச்சக்கமாக பாக்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். சிங்காநல்லூர், பட்டுக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, உடனடியாக அந்தத் தேர்தலை நடத்தி போடப்பட்டுள்ள வரிகளைப் பற்றி புனர் பரிசீலனை செய்வதற்கான வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செப்பனிடப்பட்ட ஏரிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்துகளிடமே விடவேண்டுமே தவிர யூனியன்களிடம் விடக்கூடாது. அவர்களால் சரியான முறையில் கண்காணிக்கவும் முடியாது.

எனது தொகுதியில் பாப்பாநாடு-சோழகன்கரை ரோடில் ஒரு பாலம் செப்பனிடப்படவேண்டும். இது பத்து கிராமங்களின் ரோடு இணைப்பைப் பெற்றுள்ளது. நெல் கொண்டுபோகும் வசதி இதுனால் பாதிக்கப்படுகிறது. எல்டிமேட் எல்லாம் போட்டு வந்திருக்கிறது. வெள்ளத்தினால் சேதம் அடைந்தது. இதையும் கட்ட முயற்சிக்கவேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே ரோடு வசதிகள் சரியாக இல்லை. ரோடுகளை அமைப்பதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிதிவசதிகள் போதுமானதாக இல்லை. ரோடு வசதிகளைச் செய்வதற்கு அவர்கள் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற நிதி வசதியைக்கொண்டு ரோடுகளை சரியான முறையில் டெவலப் பண்ண முடிய வில்லை. பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளோ நிறைய வாய்க்கால்கள் இருக்கக் கூடிய பகுதிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே, ரோடு வசதிகளை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்றால் நிறைய கல்வெர்ன்ஸ், பாலங்கள் எல்லாம் கட்டப் பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற நிதி வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு ரோடு வேலைகளில் பாதிதான் செய்ய முடியும். ஆகவே நிறைய நிதி வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் தானியங்களை, நெல் போன்ற தானியங்களையும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்களையும் கூடுமான வரையில் சலபமாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலாவது தானியாகக் கவனஞ் செலுத்தி, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி): இத்துடன் பேரவை கலைந்து மீண்டும் மாலை நான்கு மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

(பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.)

பேரவை மீண்டும் மாலை 4-மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் கூடியது.

6. அறிவிப்பு.

அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழுவினரு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழுவினராக (Annammalai University Senate) இருவருடைய பெயர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. முறைப்படி நியமனம் செய்யப்

பிற
பக்
1-30

பிற
பக்
1-30